

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI
BARTOLOMEJ

ROČNÍK XXV.

ČÍSLO 12

DECEMBER 2017

Vianoce a radost'

Radost' pre všetkých - Zasadala farská rada - Betlehenské svetlo
Evangelii gaudium - Boh má riešenie - Knihy rehoľníkov - Sladké recepty

Zbierka potravín pre ľudí v núdzi, Hypermarket Tesco Prievidza, 9. - 11. november 2017

Charita - dom sv. Vincenta ďakuje všetkým dobrovoľníkom aj darcom.

Radost' pre všetkých

„Zvestujem vám veľkú radost', ktorá bude patriť všetkým ľuďom: Dnes sa vám v Dávidovom meste narodil Spasiteľ, Kristus Pán.“ (Lk 2,9-12)

Už o niekoľko dní budeme práve tieto slová počuť počas polnočnej svätej omše. Posolstvo o radosti. A nie o hocijakej. Ako píše evanjelista, ide o radost' „veľkú“ a určenú pre „všetkých ľudí“.

Je takáto radost' vôbec možná? Aj keď existujú určité univerzálne postupy či spôsoby, ako ju dosiahnuť, predsa je prežívanie pocitu radosti niečo veľmi osobné. Často závisí od nášho vnútorného rozpoloženia či životných okolností, ktoré práve prežívame.

O akej radosti to teda evanjelista píše? O radosti, ktorej pôvodcom nie je človek, ale sám Boh. Nádhorne túto pravdu vyjadril pápež František v rozhovore pre istý taliansky denník, kde hovorí: „Boh sa stal dieťaťom, ktoré bolo úplne závislé na starostlivosti iných. Toto je príčinou, prečo nám dávajú Vianoce taký dôvod na radost'. Už sa nikdy nemôžeme cítiť sami, pretože Boh k nám zostúpil, aby bol s nami. Vianoce sú často prezentované ako čarovný

magický príbeh. Boh sa však rodí do sveta, kde je veľa utrpenia a biedy. To, čo čítame v Evanjeliách, je oznámenie o radosti. Evanjelisti nám opisali túto radost'. Nedisputujú o nespravodlivom svete a o tom, prečo sa Boh narodil do tohto sveta. Vianoce neboli o odsúdení sociálnej nespravodlivosti, bolo to posolstvo radosti. A Boh nikdy nedáva dar tým, ktorí nie sú schopní ho prijať. Ak nám dáva dar Vianoc, je to preto, že sme mu schopní porozumieť a prijať ho. Každý z nás. Od tých najsvätejších po tých najväčších hriešnikov.“

Verím, že každý z nás napriek tomu, čo vo svojom živote prežíva, pocíti počas týchto Vianoc aspoň kúsok radosti. Radosti, ktorá nezávisí od veľkosti a množstva prijatých či darovaných vecí, ale z vedomia ponuky prijať do svojho života ten najväčší dar, ktorým je Boh sám.

Ján Jáger, kaplán

Zo zasadnutia farskej rady

V piatok 10. novembra sa členovia farskej rady zišli na pravidelnom zasadnutí, aby zhodnotili dianie vo farnosti a vytvorili ďalšiu víziu jej rozvoja. Stretnutia sa zúčastnila väčšina zvolených členov.

Prievidzská púť a deviatnik

Zasadnutie otvoril pán dekan úvodnou modlitbou, po ktorej sa už predstavitelia farnosti venovali konkrétnym bodom stretnutia. Začali hodnotením farskej púte, ktorá dopadla podľa predstáv. Pozitívne bola zhodnotená najmä zvýšená návštevnosť sobotného večerného programu, kam pútnikov pritiahol atraktívny program v prevedení Tanečného divadla ATak.

Problémom sa ukázal byť úvodný sprievod (procesia) na Mariánsky vršok spojený s nesením sochy Panny Márie, na ktoré už pomaly nie je možné nájsť ochotných mužov. Členovia farskej rady navrhli na túto skutočnosť upozorniť v oznamoch týždňov pred budúcoročnou púťou a ďalej sa riadiť podľa možností, ktoré budú k dispozícii – buď procesiu ponechať v podobe, v akej bývala aj doteraz, alebo ju do istej miery upraviť (napr. iba nesením kríža).

Pozitívne bol zhodnotený takisto Prievidzský deviatnik, ktorý síce tento rok svojimi hosťami – kňazmi dekanátu – nepritiahol až tolko veriacich ako ten minuloročný, keď našu farnosť navštívili rodáci, ale napriek tomu sa počet ľudí v kostole počas tejto akcie zvýšil. Na budúci rok budú do Prievidze v rámci deviatnika pozvaní pravdepodobne kňazi kedysi pôsobiaci v našej farnosti.

Mariánsky kostol

V Mariánskom kostole zatiaľ všetky investície smerujú do prieskumov, ktoré je nutné urobiť pred samotnou rekonštrukciou kostola. Zrealizovaná bola už takmer polovica z nich – momentálne prebieha vlhkostný prieskum, na ktorý by sa mal v nasledujúcej fáze naviazat malý archeologický prieskum. Nariadený je aj prieskum nástenných malieb v interiéri i exteriéri. Oltár sv. Michala bol zakonzervovaný v ateliéri pána

Hagaru. V prípade nutnosti budú peniaze zo zbierok na opravu Mariánskeho kostola vyčlenené aj na urýchlenie výskumných prác, aby sa čo najskôr mohol dať vypracovať realizačný projekt a nasledovala i samotná rekonštrukcia.

Farský kostol

Keďže na priečelí nad vstupom do kostola ešte stále chýba socha sv. Bartolomeja, nachádzajúca sa v ateliéri pána Hagaru, prioritou investícií do farského kostola bude navrátenie sochy na pôvodné miesto. Keďže socha je vo veľmi zlom stave, do výklenku by mala byť vyrobená a umiestnená jej kópia.

Pani Pogorielová upozornila aj na vstupnú časť chrámu, ktorá je už značne poškodená a nepôsobí reprezentatívne. V prípade, že by v tejto časti kostola nebolo nutné robiť prieskum a realizácia opráv by nebola extrémne finančne náročná, môže sa o opravu vstupnej haly uvažovať.

Pán dekan Vladimír Slovák pripomenul i aktivitu z jari tohto roka, keď boli obrady veľkonočného trojdňa priamo prenášané prostredníctvom internetu. Túto skutočnosť pozitívne hodnotili najmä farníci, ktorí sa v čase Veľkej noci nachádzali v zahraničí a nemohli sa obradov zúčastniť doma. Návrh pána dekana vyslať takto sväté omše pravidelne (okrem rannej o 6:00) bol ale členmi farskej rady zamietnutý, nakoľko je v súčasnosti podľa nich dostupných ponúk sledovať či počúvať priamy prenos svätej omše počas dňa dost. Uvítali by však priamy prenos vianočnej a potom opäť i veľkonočnej liturgie.

Pozemky

Mesto Prievidza má záujem prenajať si od farnosti momentálne zanedbaný a neudržiavaný pozemok v Čerešňovom sade na

sídlisku Kopanice, kde plánuje vybudovať výbeh pre psy. Keďže v prípade prenajatia pozemku bude toto miesto aj vyčistené, čo napomôže riešeniu s v týchto miestach sa pohybujúcou diviačou zverou, členovia farskej rady prenájom pozemku odsúhlasili.

Služba lektorov, mimoriadnych rozdávačov Eucharistie a obsluhovanie projekcie Síce možno zatiaľ aj dostatočný počet, ale zároveň nestabilita a niekedy i fungovanie na princípe „náhody“ viedlo pána dekana k nadneseniu problematiky rozdelenia služieb v kostole. Bolo by dobré, keby sa veci viac systematizovali, aby sa riešilo i prípadné zastupovanie a našiel sa za každú oblasť zodpovedný človek, ktorý by ju mohol „riadiť“. Členovia farskej rady navrhli stretnutie každej z týchto skupín, v rámci ktorého by sa dohodli na ďalšom postupe. Bolo by dobré do týchto služieb pozvať i nových potenciálnych ľudí, ktorí by o ne mohli mať záujem.

Charita

Do správnej rady Charity - domu sv. Vincenta boli menovaní dvaja noví členovia: Mária Melicherčíková a Ivan Benca. S čím

má charita stále problém, to sú dobrovoľníci na prípravu nedeľných obedov. Novinkou, ktorú koncom tohto kalendárneho roka charita ponúkne, bude nákup žetónov v hodnote 1 €. Tieto žetóny bude možné ľuďom v núdzi dať namiesto nimi žiadaných peňazí a oni si ich budú môcť vymeniť za obed v priestoroch charity.

Ostatné

V závere stretnutia sa členovia farskej rady zaoberali otázkou zachovania či zrušenia vigílnych sv. omši na Štedrý deň a na Silvestra, nakoľko tento rok dané sviatky pripadli na nedeľu. Členovia rady však navrhli i tieto sv. omše ponechať, pretože sú už tradične navštevované veľkým počtom ľudí.

Pán dekan tiež informoval členov farskej rady o plánovanej verejnej nahrávke špeciálneho čísla diskusnej relácie Večera u Slováka, ktorá sa uskutoční v pondelok 18. decembra po večernej sv. omši v priestoroch farského kostola. Keďže relácia sa v TV LUX bude vysielat' na Štedrý deň, bude nutné vianočnú výzdobu kostola pripraviť už skôr.

Text: Petra Humajová
Foto: Ján Hríb SchP

Tesco pomáha prostredníctvom Potravinovej zbierky

Tesco v spolupráci s Potravinovou bankou Slovenska a ďalšími partnermi pripravilo od 9. do 11. novembra 2017 v poradí už piatu Potravinovú zbierku. Nakupujúci mohli aj v obchodoch v meste Prievidza podporiť ľudí v núdzi nákupom trvanlivých potravín. V hypermarkete v Prievidzi nakupujúci darovali tovar spolu v hodnote 2 788,46 eur.

Trvanlivé potraviny a hygienické potreby vyzbierané v Prievidzi putujú priamo do zariadení na území mesta. Zbierka z hypermarketu, 2232 kíl potravín v hodnote 2788,46 eur, bude použitá v Charite - dome sv. Vincenta na Košovskej ceste. Zbierka zo supermarketu na Námestí slobody bude použitá v neziskovej organizácii Spokojnosť, ktorá poskytuje sociálne služby v komunitnom centre na Ciglianskej ceste. Tu sa vyzbieralo 274,19 kíl tovaru v hodnote 343,34 eur.

Neziskové organizácie d'akujú predovšetkým dobrovoľníkom, ktorí prijímali potravinové dary. Bez ich pomoci by nebolo možné takúto úspešnú zbierku zrealizovať. Takisto d'akujú všetkým tým, ktorí akoukoľvek formou popri nákupe prispeli na dobrú vec a podporili činnosť neziskových organizácií a tým priamo ľudí v núdzi. Napokon veľmi oceňujú prístup vedenia oboch prevádzok, ktoré zbierku plne podporovali a vytvárali pre jej realizáciu čo najlepšie organizačné zázemie a maximálne vychádzali organizáciám v ústrety.

Potravinová zbierka je skvelou príležitosťou, keď môžu všetci členovia miestnych komunít spoločne pomôcť ľuďom v núdzi. Tesco ponúklo svoje priestory a komunikačné kanály, čo považujú partneri za neoceniteľnú podporu. Podobne ako v predošlých rokoch, Tesco okrem toho zvýši celkovú hodnotu darov o 20 %. Tento finančný príspevok môže Potravinová banka spolu s ostatnými partnermi použiť na zlepšenie svojich kapacít a infraštruktúry.

Charitu - dom sv. Vincenta a neziskovú organizáciu Spokojnosť podporuje aj mesto Prievidza každoročnými dotáciami z rozpočtu mesta. Na podporu prevádzky nízkoprahového denného centra v Charite - dome sv. Vincenta poskytlo v roku 2017 mesto dotáciu z rozpočtu mesta vo výške 8000 eur. Na činnosť nízkoprahového denného centra pre deti a rodinu, ktoré prevádzkuje nezisková organizácia Spokojnosť, bola v roku 2017 poskytnutá z rozpočtu mesta dotácia vo výške 5000 eur.

Alojz Vlčko

Radosť rozdávaním rastie alebo „Prečo ste sa rozhodli pomáhať núdzným?“

Túto jednoduchú otázku sme položili ľuďom, ktorí sa zapojili do zbierky potravín v Tesco pre Charitu - dom sv. Vincenta v Prievidzi. Odpovede boli rôzne, ale väčšinou dospeli k tomu istému záveru. Ľudia jednoducho majú chuť pomáhať.

- A prečo nie? (Eva, 56) ▪ Je to dobrá vec. Keby som ja bola v núdzi, tiež by som bola vďačná za ľudí, ktorí by mi pomohli. (Zuzana, 34) ▪ Myslím si, že to môže niekomu pomôcť, pretože momentálne je veľa ľudí v núdzi. (Lubica, 51) ▪ Myslím si, že by sa patrilo pomôcť slabším. (Stanislav, 67) ▪ Rada pomáham, pretože človek nikdy nevie, čo sa mu môže zísť. (Ludmila, 85) ▪ My máme, tak prečo by sme nemohli pomôcť iným? (Manuela, 24) ▪ Pomáham len tak, z dobrej vôle, človek pokiaľ môže dať, dá. (Gerald, 70) ▪ Je to dobrý skutok. (Miriam, 46) ▪ Aj keby neviem čo bolo, rozhodla by som sa pomáhať z celého srdca. (Mária, 73) ▪ Prispievam hocikedy a akokoľvek. Keď môžem, pomôžem. (Vlasta, 65) ▪ Patrí sa aspoň trochu pomôcť. (Mária, 59) ▪ Keď ja dám, aj mne je dané. (Daniela, 61)

Pripravila: Mária Pytlová

Fara ožila deťmi i mladými

V piatok 17. novembra 2017 bolo na fare rušnejšie ako zvyčajne. Program sa začal nácvičkom zboru a pokračoval stretnom, ktoré pre deti pripravili mladí spolu s pánom kaplánom Mariánom. Týkalo sa dvoch svätých žien spojených ochotou a chuťou pomáhať, sv. Kataríny a sv. Alžbety.

Sv. Katarínu mohli deti spoznať prostredníctvom animovaného príbehu. Bola to chudobná žena, ktorá mávala od detstva mystické zážitky a rada sa venovala chudobným. Deti tiež dostali možnosť vyrobiť si ruže z krepového papiera, ktoré symbolizujú sv. Alžbetu Uhorskú. Mala ich totiž v košíku, keď ju chytili pri rozdávaní chleba chudobným. Vo vylúštenej krížovke vyšlo slovo štedrosť. Úlohou detí bolo zistiť, ako môžu byť štedré k rodičom, súrodencom, kamarátom a Pánu Bohu.

Stretná pre deti pripravujú mladí raz do mesiaca zvyčajne v piatok. Témami sú životopisy rôznych svätých. Termín vždy vyhlasuje pán kaplán Marián na nedeľnej detskej svätej omši.

Mária Pytlová

Vďaka za úctu k životu

Koncom októbra pred Sviatkom všetkých svätých sa v našej farnosti opäť konala finančná zbierka Sviečka za nenarodené deti. Bola organizovaná pod záštitou Fóra života v spolupráci s dobrovoľníkmi z farnosti Prievidza-mesto.

Cieľom tejto aktivity je šíriť úctu k nenarodeným deťom a finančnou zbierkou podporiť projekty zamerané na ochranu ľudského života a jeho dôstojnosti od počatia po prirodzenú smrť, rodinné pojekty, konkrétnu pomoc tehotným ženám a matkám s deťmi v krízových situáciách, poradenské služby, vzdelávacie a osvetové aktivity, či profesionalizáciu pro-life odborníkov v sociálnej, právnej, psychologickú a iných oblastiach. V našej farnosti sa vo farskom aj piaristickom kostole predalo spolu 396 sviečok a vyzbieraná suma za ne bola 816 eur. Ako vysvetľuje Marcela Dobešová, predsedníčka Fóra života n. f. „Peniaze, ktoré takýmto spôsobom vyzbierame, sú hlavným zdrojom financovania všetkých týchto

(vyššie uvedení, poz. autora) a mnohých ďalších aktivít v prospech života. Zo srdca ďakujeme za každý príspevok, ktorý nám umožní šíriť skutočné hodnoty a pomáhať tam, kde je to potrebné.“

Elena Blašková

Oznamy z Charity - domu sv. Vincenta

Od pondelka 18. decembra do piatku 22. decembra 2017 v čase od 9:00 do 11:00 bude Charita - dom sv. Vincenta zbierať ovocie a trvanlivé potraviny pre núdzných. Vaše dary budeme prijímať v budove charity na Košovskej ceste 19 (oproti firme Skanska - bývalým Banským stavbám). Ak by ste núdznym chceli pomôcť formou dobrovoľníctva, kontaktujte riaditeľa Charity - dom sv. Vincenta, n. o. pána Milana Petráša na tel. číslo 0905 951 854 alebo e-mailom na charitapd@gmail.com.

Alojz Vlčko

Advent v našej farnosti

Taizé
Modlitby
za rodiny
SOBOTA
02.12.2017
17.15 hod.

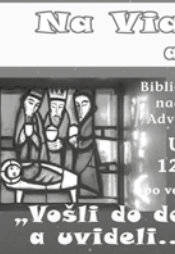

**Večer radostných
stretnutí**
Tvorivé dielne
so svätou
Barborou a Luciou
pre všetky deti
PIATOK
08.12.2017
po večernej sv. omši
na fare

V našej farnosti prežívame duchovnú prípravu na vianočné sviatky pod názvom „Na Vianoce DOMOV alebo Pod’me spolu do Betlehema“.

Začali sme modlitbami za rodiny v pokojnej atmosfére spevov z Taizé, ktorú sme obetovali za nové manželstvá uzavreté v našej farnosti, tento rok narodené deti aj za všetkých členov rodín, ktorí nás počas tohto roku predišli do večnosti.

Druhé stretnutie sme pripravili pre deti pod názvom Večer radostných stretnutí. Deti sa oboznámili s tromi adventnými svätými - svätá Barbora, svätá Lucia a svätý Mikuláš.

Na Vianoce DOMOV
alebo Pod’me spolu do Betlehema
Biblické zamyslenie
nad významom
Adventu a Vianoc
ÚTOROK
12.12.2017
po večernej sv. omši
**„Vošli do domu
a ovideli...“**

Verejná nahrávka
PONDELOK
18.12.2017
17.15 hod.
farský kostol
**Večera
u Slováka**

Prípravené boli zaujímavé tvorivé dielne - pečenie vianočných oblátok a výroba sviečky z včelieho vosku. Okrem príjemnej vianočnej vône čerstvo pečených oplátok sa farské priestory naplnili zvukmi domova - radostnými hlasmi detí.

Teraz vás ešte pozývame na dve stretnutia pri Božom slove. Zamyslíme sa nad významom adventu a Vianoc a ochutnáme zo štedrej ponuky vianočnej liturgie slova pri verejnej nahrávke diskusnej relácie Večera u Slováka.

Marián Husár

Pozvánka na nezvyčajnú večeru

Nie je večera ako večera. Tá Štedrá, ku ktorej zasadáme v predvečer slávnosti Narodenia nášho Pána Ježiša Krista, je najkrajšia v roku. Verím, že tomu bude tak i 24. decembra 2017.

Možno k tomu prispeje i televízna *Štedrá večera u Slováka*, vysielaná v tento deň Televíziou LUX. Hodinová relácia sa bude zaoberať najmä štedrosťou Božieho slova, ktoré nám je ponúkané na túto slávnosť.

Liturgia slávnosti Narodenia Pána pozná štyri formuláre svätej omše: vigílna, v noci, na úsvite a cez deň, pričom každý má svoje čítania (biblické texty). O nich budú diskutovať všetci štyria pravidelní hostia relácie *Večera u Slováka* - kňazi Dominik Markoš, Miroslav Klimant, Ján Macej a Marián Bublinec. Špeciálne vydanie relácie okrem štedrosti počtu hostí bude výnimočné i hudobnými vsuvkami či predelmi. Budú ich tvoriť vianočné piesne v podaní Marka Kotiana, Mirky a Juraja Dufekovcov, Stanislava Bažika a Braňa Valka.

Najšpeciálnejší však bude priestor, v ktorom sa bude táto večera „variť“. Bude ním náš farský Kostol sv. Bartolomeja. V ňom sa bude relácia v pondelok 18. decembra 2017 po večernej sv. omši nahrávať. Nahrávanie pritom bude verejné. To znamená, že každý, kto chce zažiť atmosféru televízneho nahrávania, a tiež kto chce toto dielo podporiť, bude vítaný.

Podporou môže byť nielen prítomnosť, ale aj spev záverečnej piesne. A spočívať môže i vo financiách. Dobrovoľné vstupné na túto akciu totiž bude použité na krytie nákladov výroby tohto (a ak bude štedré, aj iného) dielu spomínanej relácie.

Na nezvyčajnú *Večeru u Slováka* pozýva všetkých svojich farníkov (a stravníkov) farár Vladimír Slovák.

Pozvánky na podujatia

Vianoce v Prievidzi budú bohaté na kultúrny i duchovný program. Pripravili sme pozvánky na niektoré zaujímavé podujatia:

▪ Adventný koncert

Adventný koncert Ženského speváckeho zboru ÚSMEV a Komorného miešaného speváckeho zboru Artanno pri ZUŠ a DK Handlová bude v sobotu 16. decembra 2017 o 16:00 v piaristickom kostole v Prievidzi.

▪ Skauti na Námestí slobody

Prievidzskí skauti pozývajú v sobotu 23. decembra o 11:30 na Vianočné trhy na Námestí slobody v Prievidzi, kde vystúpia so svojim adventno-vianočným programom pri príležitosti privezenia betlehemského svetla do Prievidze.

▪ Slávnostná svätá omša s orchestrom

V piaristickom kostole sa na slávnosť Narodenia Pána, v pondelok 25. decembra 2017 o 9:30, koná tradičná slávnostná svätá

omša, na ktorej bude účinkovať Školský orchester Základnej umeleckej školy Ladislava Stančeka Prievidza spolu s Miešaným zborom Rozkvet pod dirigentskou taktovkou Jána Glosa.

▪ Svätá omša za mesto Prievidza

Milou tradíciou je slávenie svätej omše obetovanej za mesto Prievidza a jeho predstaviteľov na sviatok Zjavenia Pána. Tento rok na nej v sobotu 6. januára 2018 o 9:00 vo farskom Kostole sv. Bartolomeja bude účinkovať Školský orchester Základnej umeleckej školy Ladislava Stančeka Prievidza s Miešaným zborom Rozkvet pod dirigentskou taktovkou Jána Glosa.

Pripravil Alojz Vlčko

Betlehemské svetlo

Malý plamienok zapálený v Bazilike Narodenia Pána sa odovzdáva odpálením plamienka zo sviečky na sviečku, z ruky do ruky. Každé odpálenie svetla odkazuje ďalej tiché pranie, aby sa pokoj a porozumenie širili v ľudských srdciach presne tak, ako sa od človeka k človeku šíri plameň betlehemského svetla.

Na Štedrý deň rozdáme betlehemské svetlo medzi 13:00 a 14:00 na týchto miestach v Prievidzi a Bojniciach:

- Dlhá ulica (pri potravinách)
- Námestie slobody (pri Trojičnom stĺpe)
- Žabník (potraviny na Ulici stavbárov)
- Necpaly (pri potravinách Pod pyramídami)
- Sever (pri potravinách Jednota na Novackého ulici)
- Staré sídlisko (pri hoteli Magura)
- Zapotôčky (pri potravinách Jednota na Ulici Ľ. Ondrejova)
- Bojnice (pri lekární Notre Dame)
- Bojnice (pred Kostolom sv. Martina)
- Bojnice (Dubnica)

Okrem toho si betlehemské svetlo môžete odpáliť na Štedrý deň aj po skončení vigílnych svätých omší (približne medzi 17:00 a 17:30) pred týmito kostolmi:

- Kostol sv. Bartolomeja (farský)
- piaristický kostol

- Kostol sv. Terézie z Lisieux (Zapotôčky)
- Kostol sv. Martina (Bojnice)

Na bezpečný transport betlehemského svetla si nezapadnite priniest sviečku chránenú pred vetrom alebo petrolejovú lampu.

Naším cieľom je odovzdať plamienok z Betlehema čo najväčšiemu počtu ľudí, aby tento symbol ľudskej lásky, pokoja, jednoty a porozumenia zavítal počas Vianoc aj k tým, ku ktorým sa doteraz nedostal.

Tak ako tento plamienok spája ľudí, chceme spojiť aj Prievidzu a celú hornú Nitru s ostatnými mestami na Slovensku a vytvoriť symbolickú reťaz Svetla.

Nech prežijú vianočné sviatky! To Vám prajú skauti, skautky.

Slovenský skauting, 14. zbor Prievidza

Životné jubileum pani organistky

Okrúhle životné jubileum - 70 rokov - oslávi 15. decembra 2017 dlhoročná organistka v kostole piaristov pani Alica Karpišová. Ako ju vnímajú a čo si na nej cenia ľudia, ktorí ju už dlhé roky poznajú?

„V 80. až 90. rokoch som pri piaristickom kostole viedla mládežnícky spevácky zbor A.H.O.J. Spievali sme na bohoslužbách, ale aj koncertne mimo omši. Pani Karpišovú poznám ako veľmi pohotovú ‚listárku‘ a cením si jej ochotu nám pomôcť korepetovať spevácky zbor - častokrát to boli pre ňu nové, neznáme skladby. Vážim si jej vycibrené hudobné čítanie a dobrý umelecký vkus pri výbere skladieb počas omši (napr. skladby na vstup, počas sv. prijímania alebo na záver sv. omše), ktorými pomáhala vytvárať na omšiach duchovnejšiu atmosféru celej liturgie. Vždy dokázala citlivo reagovať a tematicky sklbiť hudbu s daným cirkevným obdobím, v ktorom sme sa práve ocitli (Vianoce, Veľká noc, mariánske slávnosti, atď.). Je vždy otvorená voči iným hudobníkom - umelcom, priamo i nepriamo ich podporuje a dokáže pre nich vytvoriť priestor počas bohoslužieb. Poznám málo hudobníkov - organistov, u ktorých sa vzácnne spája vysoká profesionalita a nadšenie pre vec so zbožnosťou a pokorou. Pre toto si pani Alicu najviac cením. Prajem jej veľa milostí, zdravia a síl, aby dokázala svojou hudbou povznášať nášho ducha, a tak nás približovať k Podstate. Ved' to patrí k najkrajším poslaniam človeka. A ona má ten dar - vedela ho využiť v prospech všetkých nás a na väčšiu slávu Božiu.

Mgr. art. Zuzana Haragová,
učiteľka hry na klavír v ZUŠ Ladislava Stančka, dirigentka detského speváckeho zboru Liberi cantates a umelecká vedúca dámskej vokálnej skupiny Musica nostra

„Pani Karpišová bola učiteľka s obrovským kalichom trpezlivosti. Jej milé slovo a láskavá добрota vždy pretkávali hodiny hry na organe.“

Sára a Margaréta Gúčikové, žiačky

„Hudba ma sprevádza celý život a naučiť sa hrať na organe sa stalo mojím snom a cieľom počas štúdia na univerzite. Mal som šťastie, pretože v prievádzskej ZUŠ učila tento odbor pani profesorka Alica Karpišová. Získala si ma už pri našom prvom stretnutí. Bola ku mne vždy úprimná, snažila sa mi odovzdať maximum z jej obrovského talentu a vedomostí o hudbe. Vyžaruje z nej viera, pokora a zároveň obrovská sila. Keď sa posadí za organ, s pokojom a veľkým prehľadom sprevádza liturgiu a pozorný poslucháč si všimne, ako majstrovsky tento nástroj ovláda. Vážim si, že som mohol s touto vzácnou osobnosťou prežiť nádherné chvíle počas môjho štúdia organa.“

Michal Lekýr, PhD.

„Alicku poznám od roku 1977, keď sme spoločne hrávali v piaristickom kostole v dobe, ktorá nepriala tomuto kráľovskému nástroju. Alica spolu s nami, ktorí sme sa otvorene hlásili k ideám cirkvi, čo bolo v tej dobe veľmi ťažké, svojou oddanosťou k organovej hudbe aj napriek prekážkam vydržala a dokázala naplniť svoje vzácne poslanie. Preto si ju veľmi vážim.“

Mgr. Katarína Miháliková, organistka z Bojníc

„Ťažko sa gratuluje žene, ktorá nikdy nevzbudzuje dojem, že by jej niečo chýbalo, hoci život jazví každého a zanecháva i nezodpovedané otázky. Súčasné ‚organové pojmy‘ v našom meste, pani Karpišová z piaristického a rodina Košťalikovcov z farského kostola, ktoré už desaťročia slúžia cirkvi, si zasluhujú prinajmenšom obdiv, pretože do toho vkladajú veľa. Osobnosť, akou je pani Karpišová, piaristický kostol len tak skoro mať nebude. Rád by som našej hlavnej organistke zaprial, aby si jej dielo našlo adekvátneho pokračovateľa a aby sa jej u piaristov dostávalo potrebnej úcty. Želám jej, aby raz dostala odmenu za to, čo si sama vybojovala už len tým, kým je.“

Marek Dietrich, poslucháč VŠMU

Redakcia časopisu Bartolomej sa pridáva ku gratulantom a žela pani organistke Alici Karpišovej veľa Božích milostí do jej služby, pevné zdravie, všadeprítomnú lásku a veľa radosti zo svojich detí a vnúčat.

Pripravil: Marek Dietrich

Rosnička opäť vystúpila na Mladí mladým

Gospelové stretnutie Mladí mladým sa 25. novembra 2017 vo Veľkej Lehôtke konalo už po 23. raz. Ako každý rok, ani tentoraz na ňom nechýbal detský spevácky zbor Rosnička z prievidskej piaristickej školy.

Foto: Branislav Bullo

Program sa začal svätou omšou, ktorú hudobne sprevádzala hlavná organizátorka podujatia, domáca hudobná skupina Spray. Po nej nasledovala Rosnička s klaviristom Petrom Švecom a na záver detský zbor Pramienok z Partizánskeho.

Atmosféra na podujatí bola rodinná. Všetci prítomní sa spevom a povzbudzovaním podieľali na oslave Krista Kráľa, predvečer sviatku ktorého si v tento deň pripomínali. A hoci ich nebolo veľa, dokázali, že schopnosť rozdávať radosť nezávisí od počtu, ale od ochoty sa na rozdávaní radosti podieľať. Napríklad i spevom.

Deťom z Rosničky sa na podujatí už tradične veľmi páčilo. Na druhý deň počas detskej svätej omše u piaristov si pochvalovali najmä koláče, ktorými ich štedrý Veľkohôtcian po vystúpení pohostili. Nezabudli ale ani na potlesk, ktorí zožali od tam prítomného publika.

-ph-

Športovcom v piaristickej škole ceny odovzdal Matej Tóth

V piatok 27. októbra 2017 sa v telocvični Piaristickej spojenej školy F. Hanáka v Prievidzi uskutočnil športový deň pre žiakov 2. stupňa ZŠ a nižšieho gymnázia piaristickej školy. Víťazom v štafetách a florbalovom turnaji ceny slávnostne odovzdal vzácný hosť - Matej Tóth. Tento olympijský víťaz z Ria de Janeiro v roku 2016 je členom vojenského športového centra Dukla Banská Bystrica, ktoré už 50 rokov zabezpečuje prípravu štátnej športovej reprezentácie Slovenskej republiky v podmienkach rezortu ministerstva obrany.

Stretnutie so skromným, no mimoriadne charizmatickým atlétom pokračovalo po odovzdaní cien besedou. Počas nej olympionik predstavil svoj denný program, v ktorom si okrem tréningu a povinností vyhradzuje čas aj na starostlivosť o rodinu. Pútavo rozprával o športových začiatkoch ešte na základnej škole i o tom, ako sa postupne jeho sen o profesionálnom športovaní, členstve v športovom tíme Dukly a účasti na olympiáde vďaka podpore rodiny a jeho vlastnej disciplinovanosti splnil.

„Šport je síce krásny, učí prekonávať prekážky, ale aj napriek tomu v jeden deň športovec ste a na druhý sa môžete zraniť a celá športová kariéra je preč. A tak som po skončení základnej školy hneď nastúpil na gymnázium a z gymnázia som šiel rovno na vysokú školu. Vlastne už v priebehu štúdia som sa stal profesionálnym vojakom a štúdium žurnalistiky som dokončil diaľkovo,“ povedal Matej Tóth žiakom.

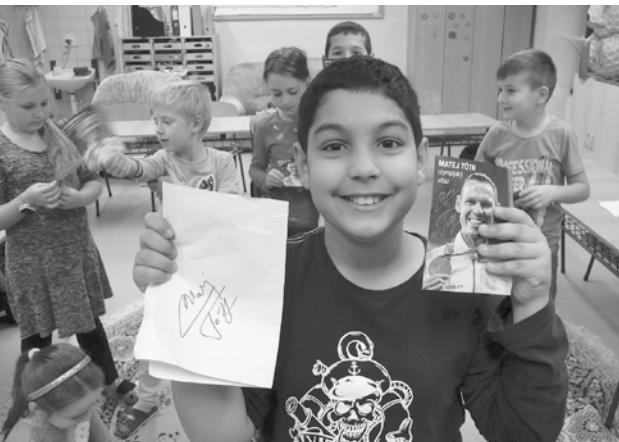
Na otázku, či je veriaci, odpovedal bez zaváhania áno. Za svoju vieru sa nehanbí a spolu s manželkou vo viere vychováva i svoje deti. „Bohu vdáčim za všetko. Ne-

žijem v ilúzii, že keď týždeň pred olympiádou budem chodiť do kostola, postačí to a nie je potrebné sa pripravovať a trénovať. Skôr to vnímam tak, že vďaka Bohu mám vytvorené príležitosti na to, aby som mohol trénovať. A to platí aj o iných veciach v živote každého jedného z nás,“ povedal žiakom v závere podujatia.

Športový deň a besedu v spolupráci s KALAZANS o. z. škola realizovala s finančnou podporou Ministerstva obrany Slovenskej republiky v rámci dotačného programu. Združenie získalo 1 500 eur z Ministerstva obrany SR na realizáciu projektu s názvom Mladá armáda uchováva kultúrne dedičstvo. Plánované projektové aktivity tvoria: športový deň s besedou a výstava návrhov oblečenia pre slovenskú olympijskú výpravu a návrhov vojenských uniforiem. Táto druhá aktivita, výstava návrhov oblečenia, je plánovaná na koniec novembra 2017 a bude sa konať opäť v priestoroch Piaristickej spojenej školy F. Hanáka v Prievidzi.

Text: Anežka Kútiková

Foto: Dominik Priehoda, Ján Hríb SchP

Piaristických študentov zachvátila futbalová horúčka

V októbri sa v Piaristickej spojenej škole F. Hanáka v Prievidzi odohral historicky prvý futbalový turnaj. Zúčastnili sa ho takmer všetky triedy vyššieho gymnázia, SOŠ a svoje zastúpenie mala aj ZŠ.

Triedy hrali medzi sebou niekoľko týždňov. Zápas sa čoraz viac stával napínavejšími. Hráči počítali body svojho mužstva a dúfali, že sa dostanú do semifinále.

Ako na každom dobrom turnaji, aj na tomto získali prvé tri najlepšie družstvá trofeje: tím z 3. G za 3. miesto, zo sexty za 2. miesto a víťazným tímom sa stali študenti oktávy. Všetci sme im víťazstvo dopriali, lebo o rok už takú príležitosť mať nebudú, keďže sú v poslednom ročníku. Ocenení boli aj najlepší strelci a brankári.

Dobrý tím potrebuje aj vynikajúci fanklub. Študenti povzbudzovali svojich spolužiakov,

niekedy aj tých, s ktorými len sympatizovali. Pri podporovaní svojho tímu sa kreativite medze nekládli. Aj vďaka fanúšikom vládla na ihrisku výborná rodinná atmosféra, ktorú spríjemňovala i hudba medzi zápasmi. Najlepší fanúšikovia sa mohli tešiť zo zaujímavej výhry. Bola ňou poukážka na posedenie v kaviarni zdarma pre celú triedu. Za tento vynikajúci nápad realizácie futbalového turnaja môžu žiaci ďakovať našim úžasným pátrom piaristom, ktorí chystajú ešte veľa podobných športových akcií. Všetci sa na ne veľmi tešíme!

Veronika Vravková

Si odhodlaný pridať sa?

Počas tretieho novembrového týždňa prebiehala Godzone tour s názvom Odhodlaní zmeniť svet. Konala sa v mestách Poprad, Košice, Brezno, Žilina, Bratislava a Praha. Mnohí Prievidžania zamierili práve do Žiliny, kde sa evanjelizácia konala 16. novembra.

Na zimný štadión v Žiline prišlo až okolo sedemtisíc ľudí. Organizátori tak zaznamenali rekord v počte návštevníkov v doterajšej histórii Godzone tour. Podujatiu však nešlo o množstvo ľudí, ale o poslanstvo, ktoré chcelo Slovensku priniesť: Odhodlať sa zmeniť svet, odovzdať sa Ježišovi a vykročiť s ním do sveta, ktorý potrebuje nádej cez ľudí s vierou žijúcich v láske. Aj takto jednoducho by sa dala zhrnúť myšlienka tohtoročnej GDZN tour. „Osobne sa ma dotklo predstavenie znázorňujúce pokusy sveta strhnúť nás na ‚svoju stranu‘. Myslím si, že to veľmi vystihuje dnešné časy, keď naozaj prebieha krutý zápas o ľudskú dušu a srdce. Je dôležité vedieť, na koho sa človek vždy môže spoľahnúť. I keď si možno pripadáme osamelí, v skutočnosti nikdy osamelí nie sme,“ povedala účastníčka GDZN tour Michaela Priehodová.

Program obsahoval mnoho svedectiev, ktoré sa dotýkali ľudí. Hovorili o uzdraveniach tela

i duše. Zaujímavosťou bolo aj prepojenie ľudových tancov a hudby s inými štýlmi. Účastníci mali možnosť chváliť Boha, adorovať či očistiť si dušu vo svätej spovedi. Nechýbali ani tzv. modlitebníci, ktorí sa modlili za konkrétne úmysly.

Godzone projekt, ktorého súčasťou je GDZN tour, vznikol v roku 2010. Je to katolícky projekt, ktorý túži byť odpoveďou na výzvy pápežov o novej evanjelizácii. Prebúdza, motivuje mladých ľudí a približuje im vieru ako aktívnu súčasť života.

Text a foto: Mária Pytlová

Ocenený zbor vystúpi aj u piaristov

Po úspešnej prezentácii slovenského zborového umenia vo waleskom Llangollene v júli tohto roku sa Ženský spevácky zbor Úsmev z Prievidze pod vedením dirigentky Anežky Balušinskej v dňoch 20.-21.10. 2017 zúčastnil 3. ročníka celoštátnej postupovej súťaže a prehliadky speváckych zborov Viva il canto v Spišskej Novej Vsi.

V silnej konkurencii 5 veľkých, 4 komorných a 2 malých vokálnych telies sa Úsmev predstavil náročným súťažným programom, ktorý podľa pravidiel súťaže musel zahŕňať dielo skladateľa narodeného pred rokom 1650 (T. L. Da Vittoria: Tamquam Agnus), skladbu zahraničného autora napísanú po roku 1985 (N. Telfer: Gloria). Výber bol doplnený skladbami slovenských autorov (Š. Klímo: Trávnice, I. Zeljenka: Hry a riekanky). Odborná porota (prof. Blanka Juhaňáková, Mgr. Eva Zacharová, doc. Pavol Tužinský, doc. Štefan Sedlický a PaedDr. Alfonz Poliak) ohodnotila výkon zboru najvyššou cenou - Zlatým pásmom s pochvalou poro-

ty. Úsmev si však domov odniesol aj Cenu riaditeľky Spišského osvetového strediska v Spišskej Novej Vsi za hlasovú kultúru a Cenu riaditeľa Mestského kultúrneho centra v Spišskej Novej Vsi za vynikajúcu interpretáciu slovenských skladateľov.

Slovami dojatia a chvály nešetřila ani predsedníčka poroty prof. Blanka Juhaňáková, ktorá na hodnotiacom a rozborovom seminári pre dirigentov označila súťažné vystúpenie Úsmevu za „čerešničku na torte“ a dodala: „... tá žiara, čo ide z pódia pri vašom vystúpení, to je radosť. Je to niečo, pri čom si človek povie, že keby sa pre nič iné na svete nenarodil, tak pre túto chvíľu rozhodne áno. Pre chvíľu, kedy sa dotkne me nebies. A to sú tie najkrajšie okamihy v živote, ktoré sa nedajú ničím iným vyvážiť, pretože sú jedinečné a vzácne...“

Členkám speváckeho zboru i pani dirigentke Anežke Balušinskej k úspechu srdečne blahozeláme a tomuto sympatickému a entuziazmom sršiacemu zborovému telesu želáme množstvo podobných, neopakovateľných hudobných zážitkov. Tešíme sa na Adventný koncert, ktorý pre Prievidžanov Úsmev chystá v piaristickom kostole v polovici decembra.

Daniela Januchová

Advent Života

Nechajme sa vtiahnuť a preniknúť každej minúte Bytím v našom bytí! Aj keď sme unavení a smutní, nebuďme zúfalí vo svete. V plnosti časov pochopíme, kde je naše miesto pod slnkom: Práve tam, kde sme! Lebo život sa odvíja TU a TERAZ. Minulé už bolo a to, čo príde, má nejasné kontúry. Božia Láska nás mení na svoj ľudský príbeh lásky. Nechajme sa vtiahnuť a preniknúť jej Svetlom a Teplom... Na to treba dozrieť v tichom a pokornom očakávaní. V neopakovateľnom zázraku nového narodenia seba. Dostaneme, keď hľadáme, ak dávame zo seba - zo srdca.

Veronika Hoffmannová

Charita vydáva žetóny na obed

Ľuďom v núdzi v Prievidzi bude možné pomôcť novým spôsobom. Nezisková organizácia Charita - dom sv. Vincenta dá od tretej adventnej nedele do obehu charitné žetóny. Verejnosť si ich môže obstarat' za príspevok jedno euro v sakristiách prievidzských kostolov a u dobrovoľníkov. Za žetóny organizácia núdnym vydá stravu v zariadení na Košovskej ceste.

Pri vchodoch do kostolov, pred nákupnými centrami, ale aj na námestiach často žobrajúci ľudia zastávajú širokú verejnosť s prosbou o peniaze. Potenciálni darcovia často stoja pred dilemou, či núdnym podporiť s tým, že dar môže byť využitý nielen na nevyhnutné potreby, ale aj na alkohol, cigarety alebo hazard. Ojedinelé nie sú ani situácie, keď peniaze končia v gangoch a ľuďom, ktorí si vyžobujú peniaze, ich niekto zoberie.

Nezisková organizácia Charita - dom sv. Vincenta pôsobiaca v Prievidzi chce pomôcť nielen núdnym, ale aj darcom, aby mali istotu, že ich pomoc bude využitá na to, čo je pre núdného potrebné. Dáva preto v Prievidzi do obehu charitné žetóny, za ktoré bude vydávať iba stravu.

Za jeden žetón jeden obed

Organizácia za jeden žetón vydá núdnemu jeden obed vo svojom zariadení na Košovskej ceste. Darcovia si budú môcť od tretej adventnej nedele žetóny obstarat' za príspevok jedno euro v sakristiách prievidzských kostolov a u dobrovoľníkov. Žetóny vo veľkosti jedného euro mince môžu darca nosiť v peňaženke a kedykoľvek ich využiť na pomoc núdnym, no samozrejme aj na ich pôvodný účel - teda do košíka.

Darca podporí aj organizáciu

„Keďže obed pozostávajúci z polievky a hlavného jedla organizácia zvyčajne vydáva za 50 centov, darca podporí využitím charitných žetónov aj činnosť našej organizácie. Poplatok za stravu vyberaný od klientov je symbolický, no pri zabezpečovaní sociálnych služieb máme aj mnohé ďalšie

šie výdavky - napríklad na kúrenie, mzdy, administratívu, opravy, investície a ďalšie. Tie hradíme z dotácie od mesta Prievidza, zo zbierok v kostoloch, takzvaných dvoch percent, darov a ďalších zdrojov. Charitné žetóny nám teda pomôžu sčasti vykrývať aj tieto výdavky,“ vysvetľuje Vladimír Pavlíček, predseda správnej rady n.o.

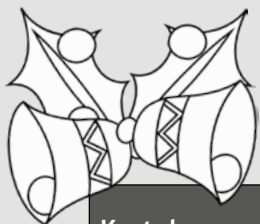
Inšpirácia z východu

Organizácia pôsobiaca v Prievidzi sa inšpirovala na východe Slovenska. V Prešove podobný projekt funguje už tretí rok vo forme výmenných papierových poukázok. V roku 2017 spustila výdaj stravy za hlinené dukáty aj Arcidiecézna charita v Košiciach. „Dúfame, že ak podobný projekt úspešne funguje v Prešove a Košiciach, bude úspešný aj v Prievidzi. Samozrejme, budeme pozorne sledovať, ako sa bude vyvíjať a ak to bude potrebné, zareagujeme,“ hovorí riaditeľ neziskovej organizácie Milan Petráš.

Text: Alojz Vlčko, člen správnej rady

Foto: Mária Melicherčíková

Vianočné obdobie 2017/18 v Prievidzi

Rozpis svätých omší a ostatného programu

Kostol	Farský Kostol sv. Bartolomeja (Prievidza - mesto)	Kostol Nanebovzatia Panny Márie (mariánsky na cintorine)	Kostol Najsvätejšej Trojice (kláštor pia- ristov)	Farský Kostol sv. Terézie z Lisieux (Zapotôčky)
4. adv. NEDEĽA 24. 12. 2017 Štedrý deň Vigília slávnosti Narodenia Pána	7:30 9:00 10:30 16:00 22:00	9:00 10:30 gréckokatolícka svätá liturgia 24:00	6:45 9:30 11:00 16:00 24:00	8:00 10:00 16:00 24:00
PONDELOK 25. 12. 2017 Narodenie Pána, slávnosť (prikázaný sviatok)	7:30 9:00 10:30 18:00	9:00 10:30 gréckokatolícka svätá liturgia s myrovaním	6:45 9:30 11:00	8:00 10:00 po svätej omši jasličková pobožnosť 19:00
UTOROK 26. 12. 2017 Svätého Štefana, prvého mučeníka (sviatok)	7:30 9:00 10:30 18:00	9:00	6:45 9:30 11:00	8:00 10:00 19:00
NEDEĽA 31. 12. 2017 Svätej rodiny Ježiša, Márie a Jozefa (sviatok)	7:30 9:00 10:30 15:30 d'akovná pobožnosť 16:00 sv. omša 24:00 požehnanie	9:00	6:45 9:30 11:00 16:00 s pobožnosťou	8:00 10:00 19:00 23:30-24:00 kostol otvorený k tichej poklone
PONDELOK 1. 1. 2018 Nový rok Panny Márie Bohorodičky (prikázaný sviatok)	7:30 9:00 10:30 18:00	9:00 15:00 gréckokatolícka svätá liturgia s myrovaním	6:45 9:30 11:00	8:00 10:00 19:00
SOBOTA 6. 1. 2018 Zjavenie Pána (prikázaný sviatok)	7:30 9:00 10:30 18:00	9:00 15:00 gréckokatolícka svätá liturgia, Veľké svätenie vody, myrovanie	6:45 9:30 18:30	8:00 10:00 19:00

Spovedanie k Vianociam

Spoločná svätá spoveď pred Vianocami bude v Prievidzi v troch kostoloch súčasne (farský Kostol sv. Bartolomeja; Kostol Najsvätejšej Trojice - piaristický; farský Kostol Sv. Terézie z Lisieux - Zapotôčky) na 3. adventnú nedeľu 17. decembra 2017 od 14:00 do 18:00 s malou prestávkou o 16:00.

Vo farskom Kostole sv. Bartolomeja bude spovedná služba zabezpečená aj v týždni počas pracovných dní pred Vianocami od pondelka 18. decembra do piatka 22. decembra 2017, a to od 10:00 do 17:00.

EVANGELII GAUDIUM - RADOSŤ EVANJELIA

(Apoštolská exhortácia pápeža Františka o ohlasovaní evanjelia v súčasnom svete, 1. časť)

„Radosť evanjelia naplňa srdce a celý život tých, ktorí sa stretávajú s Kristom. Tí, ktorí sa ním nechajú zachrániť, sú oslobodení od hriechu a smútku, od vnútorného prázdna a izolácie. S Ježišom Kristom sa stále rodí a znovuzrodzuje radosť.“

Týmito slovami Svätého Otca, v ktorých podčiarkuje dôležitosť významu „nechať sa zachrániť Kristom“, by sme chceli naviazať na zamyslenia nad jeho exhortáciou Amoris Leaticia v minulých číslach časopisu Bartolomej, aby sme vám tak priblížili myšlienky z ďalšieho pápežského dokumentu napísaného pápežom Františkom v roku 2013. Jeho slová sú adresované všetkým kresťanským veriacim, ktorí sa rozhodli vykročiť do novej etapy evanjelizácie.

Žiť evanjelium bez radosti?

Nebezpečenstvo žiť evanjelium bez radosti je vážnym a trvalým rizikom dnešného sveta poznačeného konzumným spôsobom života. Ako upozorňuje Svätý Otec, „*mnohí mu prepadnú a premenia sa na hnevli-vých, nespokojných ľudí bez života.*“ Určite máte aj vy takýchto ľudí, kresťanov, vo svojom okolí, možno ste občas nimi aj vy sami. No „*toto nie je Božia vôľa pre nás; toto nie je život v Duchu, ktorý vyviera zo srdca vzkrieseného Krista.*“ Sme pozvaní na „*nové osobné stretnutie s Ježišom Kristom; na každodenné hľadanie Krista.*“

V našej farnosti je veľa kresťanov, aj veľa aktívnych kresťanov, ktorým naozaj úprimne záleží na šírení evanjelia medzi nami,

slovom i skutkom. No aj oni sa časom môžu cítiť unavení, vyčerpaní, frustrovaní... napríklad poloprázdny kostolom, vekovou kategóriou ľudí v ňom, nezáživnosťou kázaní, nejednotou veriacich v rámci rôznych skupín, nevďačnosťou alebo prehnanou kritikou a mnohými inými „vecami“.

Nikto nie je vylúčený z radosti

Ako je však každému z nás možné stretnúť sa nanovo s Ježišom, ako ho možno hľadať každý deň? Pápež hovorí slovami Pavla VI., že „*nikto nie je vylúčený z radosti, ktorú daruje Pán*“, ale potrebné je urobiť krok smerom k Bohu vyznaním našej viery v jeho lásku, možno aj tým, že pred ním pravdivo priznáme: „*Pane, dal som sa oklamať; tisícimi spôsobmi som utekal pred tvojou láskou, ale znovu som tu, aby som obnovil spojenie s tebou. Potrebujem ťa! Znovu ma vyslobod', Pane, prijmi ma ešte raz do svojho zachraňujúceho náručia!*“

Za touto úprimnou modlitbou nám Svätý Otec opakuje slová, ktoré sú také známe z jeho úst, čím zaiste naznačuje ich veľkú dôležitosť v našom živote: „*Boh sa nikdy neunaví odpúšťaním; to skôr my sa unavíme prosením o jeho milosrdenstvo... Znovu a znovu sa vracia, aby si nás naložil na plec.*“

.....
Drahý brat a sestra v rodine našej farnosti, otvor svoje srdce Ježišovi, ktorý „*je uprostred teba ako spásonosný hrdina; ktorý zajasá nad tebou od radosti, obnoví svoju lásku k tebe, vyskať bude od plesania*“. (Sof 3, 17) On ťa miluje a chce ti nanovo prinavrátiť radosť pre službu evanjelia ľuďom, s ktorými sa denne stretávaš.

.....

Text: Elena Blašková

Dnes na slovíčko s pátrom Matejom Trizuliakom MS, venujúcim sa i pastoračii rozvedených

Boh má na všetko riešenie

Blíži sa vianočný čas. Pre niektorých ľudí nemusí byť vždy úplne radostný, pretože ich životná situácia im práve v tieto slávnostné dni prináša do prežívania Vianoc i určitú bolesť. Páter Matej Trizuliak MS sa venuje pastoračii jednej z takýchto skupín ľudí, pastoračii rozvedených. Pri tejto príležitosti sme mu položili niekoľko otázok.

▪ Čo vás priviedlo k myšlienke venovať sa práve rozvedeným?

Bola to túžba srdca uskutočňovať to, k čomu som povoláný ako Misionár Matky Božej Lasaletskej, čiže viesť ľudí k zmiereniu a pokániu. A práve v situácii civilne rozvedených manželov som vnímal potrebu prinášať im slovo nádeje a sprevádzať ich spolu so spolubratmi na ich klukatej ceste životom. Preto sme v roku 2014 začali s duchovnými obnovami pre rozvedených, ktorí žijú po rozvo-de sami a pre rozvedených a znovuzoso-bášených, čiže v ďalšom zväzku.

▪ Ako prebieha pastoračia rozvedených na Slovensku?

Keďže rozvedených nie je málo, tak by sa dalo povedať, že sa s nimi stretávame v každej farnosti. A to je prvé miesto, kde sa im venujeme alebo nevenujeme. Nemyslím tu len na kňazov, ale aj na veriacich. Pápež Ján Pavol II. aj pápež František zdôrazňovali, aby sa vo farských spoločenstvách prejavil záujem o tých, ktorým stroskotalo manželstvo. A tak si môžeme položiť otázku, či si všimame s láskou rozvedených vo svojom okolí, vo svojej farnosti.

My sa snažíme pridať k tomuto prvotnému záujmu o rozvedených ešte niečo viac. Vyjadruje sa to rôznym spôsobom - už spomenuté duchovné obnovy, letný

pobyt pre rozvedených s deťmi, články na internetových portáloch, pravidelné mesačné stretnutia pre rozvedených v rôznych miestach Slovenska - Bratislava, Trnava, Trenčín, Chrenovec-Brusno, Žilina a Prešov. V novembri sme začali so stretnutiami pre rozvedených a znovuzosobášených v Beckove.

▪ Ako vás vnímajú rozvedení? Dokážu prijať a otvoriť sa vašej duchovnej ponuke?

Potrebuje to čas. Stretávam sa s rôznymi životnými príbehmi. Otvárajú sa postupne. Niekedy je to telefonický rozhovor, pri ktorom niekedy viac počúvam ako hovorím. Niektorí prídu za mnou a môžeme sa porozprávať osobne. Potom im ponúkame možnosť zúčastniť sa na víkendovej duchovnej obnove *rozVEDENÍ k BOHU*. Nie vždy tam dokážu hneď hovoriť o sebe, otvoriť sa a zdieľať. Ale už čas strávený v kruhu ľudí s podobným životným osudom je pre nich obohatením a postupne dokážu vyjadriť to, čo dlho ukrývali vo svojom vnútri. Verím, že toto všetko je o pôsobení Božej milosti, bez ktorej by som nič nemohol urobiť.

▪ Kde sa môžeme dozvedieť o aktivitách pre rozvedených?

Informujeme o nich na našej internetovej stránke saletini.sk, ale aj cez

biskupské úrady, ktoré, ak chcú, rozposielajú informáciu a plagát do jednotlivých farností. Okrem toho je možné každý mesiac dostávať newsletter, čiže mail s aktivitami pre rozvedených na najbližší mesiac. Je možné objednať si jeho odoberanie na internetovej stránke rozvedenikatolici.sk.

▪ Čo by ste popriali všetkým, ktorí sú zranení a cítia sa opustení, nielen dospelým, ale aj deťom z rozvedených rodín, k blížiacim sa vianočným sviatkom?

Pápež František napísal vo svojej knihe *Meno Boha je milosrdenstvo*: „Neexistuje situácia, z ktorej sa nedostaneme; nie sme odsúdení, aby sme zahynuli v pohyblivých vodách.“

Ak patríš k tým, ktorým sa zdá, že vo svojom živote zlyhali a že už neexistuje východisko, chcem ti popriať, aby si dokázal prijať a uveriť, že Boh má riešenie.

Nech v narodení jeho Syna uvidíš záujem, ktorý má Otec aj o teba. Nech si ťa Panna Mária pritúli vo svojej nehe ako svoje dieťa a nech nájdeš pomoc v ľuďoch vo svojom okolí.

Ďakujem za rozhovor!
Anka G. Vavrová

Odpusť

V predvečer Vianoc píšem Vám naše deti zas
Pokorou hrejem chladné vločky snehu
Bolešť, čo navial život medzi nás
Dnes už mám v srdci Máriinu nehu

Nech Glória znie chrámom našim spoločným
Keď narodí sa Božie dieťa na slame
„Odpusť mi, prosím“ tíško vložím do jaslí
Pokoj a dobro vzájomne si želajme

Mama

Boh je radosť, ktorá nás objíma

Koľkokrát ste už boli smutní? A koľkokrát vás niekto utešil? Utešovať druhého dokáže len srdce súciteľné a zároveň veľmi čisté, a preto radostné.

Som presvedčená, že Boh je veľmi radostný. Dôkazom toho je jedna mladá mamička, ktorá keď sa s vami stretne, tak aj keby ste boli v akomkoľvek smútku, tme a temnote, ona vás z nich určite vyvedie. Ako? Svojím úsmevom a mocným objatím. To objatie je neskutočné!

Nepoznám vo svojom živote človeka, ktorý by vedel objasť takým mocným spôsobom ako toto malé nenápadné žieňa. Keď vás aj nerozosmejú jej slová, lebo vám to smútkom zatienená myseľ neprijíma, tak to objatie vás učí preberie a prinúti napokon kapitulovať a smiať sa a tešiť z blízkeho človeka.

Táto žena ma naučila, že Boh je radostný a vovádza nás do radosti tým, že nás mocne a s veľkou láskou objíma ako matka a drží nás v tomto svojom objatí dovtedy, kým sa mu nepoddáme a kým ho neprijíme celým svojím srdcom. Akoby mi cez ňu Boh hovoril: „Pozri, tu som, pri tebe! Nevidíš ma? Necítiš ma? Nepustím ťa, kým mi neuveríš!“

Pre deti so syndrómom „malý tyran“, ktoré svojím deštruktívnym správaním doslova ničia svoje okolie, existuje práve takáto liečba - tzv. terapia mocným objatím. Je isté a doká-

zané psychológmi, že funguje veľmi účinne. Verím tomu, pretože všetko, čo existuje v materiálnom svete, dá sa preniesť aj na duchovný svet. Aj my môžeme niekedy druhých ničiť svojím smútkom a zlou náladou. Radostné objatie je na túto „chorobu duše“ najlepším liekom.

Často rozmýšľam nad tým, odkiaľ pramení radosť tejto ženy, o ktorej vám píšem. Myslí si, že najmä z viery v Boha a z jej čistého srdca, ktoré o každom zmyšľala len dobre, ale aj z toho, že za svoj životný vzor prijala Matku nášho Pána, Pannu Máriu, a je jej veľmi oddaná, predovšetkým jej Nepoškvrnenému Srdcu. Určite aj Mária bola vo svojom živote takáto radostná.

Fascinuje ma sledovať jej šťastie, keď sa nachádza na nejakom posvätnom mieste, či už je to v chráme počas svätej omše, alebo na adorácii, alebo na miestach, kde žili svätí, kde sú ich „stopy“. Ona sa z toho teší celým telom. Je pri tom ako malé dieťa, s nadšením poskakuje sem a tam, raduje sa a opisuje, aké je všetko úžasné, krásne, nádherné, povzbudivé a tá iskra preskakuje na vás, ani nevíete ako. A tiež je jej obľúbenou svätou malá Terezka Ježiškova, Pánov miláčik.

Som veľmi vďačná za človeka, ktorý mi pomáha svojou radosťou a objatím lepšie pochopiť, aký je Boh. Boh je radostný, lebo som v živote stretla mamu, ktorá je plná radosti a nadšenia zo života a dáva vám to pocítiť svojím objatím!

Text: Elena Blašková
Kresba: Anička Janečková,
7. ročník, Radosť zo spoločného letu

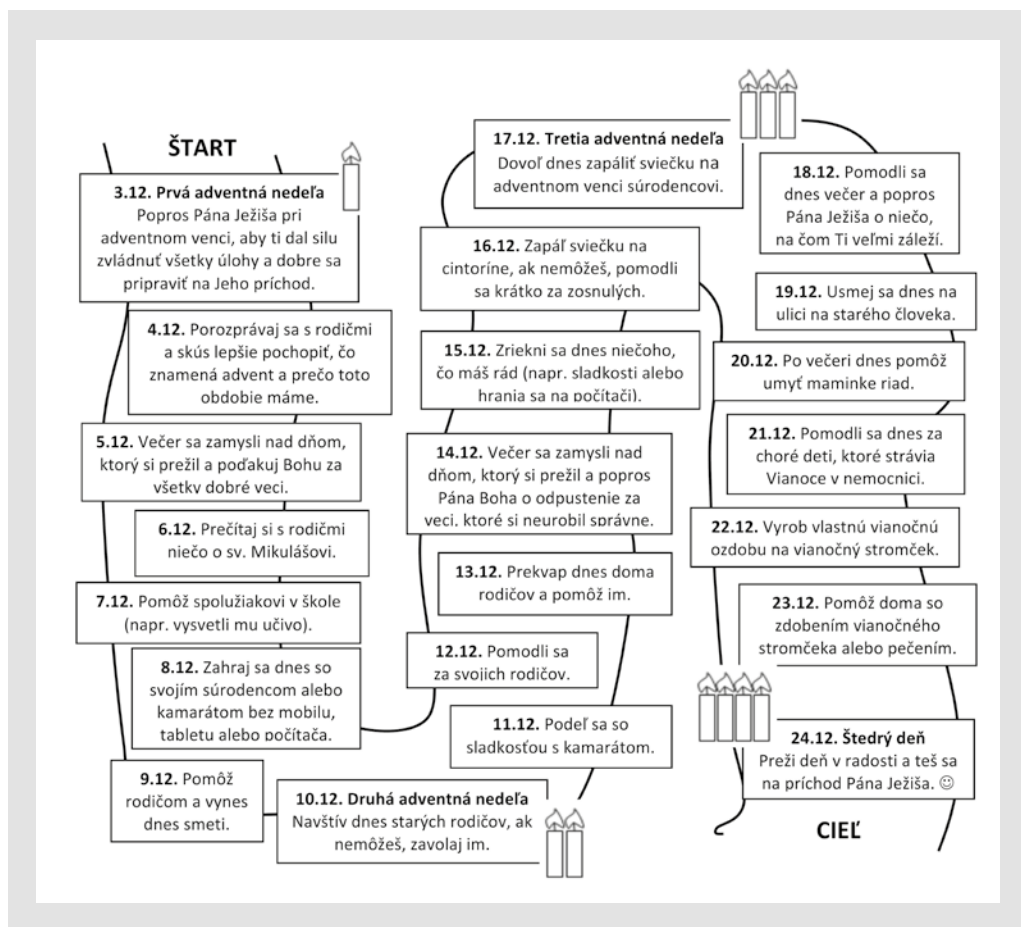

Milí kamaráti!

Pomaličky začíname obdobie roka, ktoré sa nazýva advent. Viete, čo je advent? Po latinsky toto slovo znamená „príchod“. Advent je časom, kedy sa pripravujeme na príchod Ježiša na tento svet. Pripraviť by sme si mali hlavne naše srdcia, ktoré chceme mať pri Ježiškovom príchode čisté a plné dobra.

K tomu, aby sme sa dobre pripravili na veľkú radosť z Ježiškovho príchodu na Vianoce, nám pomôže táto adventná cesta. Skúsme ju počas adventu spolu prejsť a dobre si pripraviť naše srdiečka pre Ježiška ako dar za to, že prišiel medzi nás a že bol pre nás ochotný narodiť sa v chudobe a i na takom mieste, ako je maštal’.

Ak si zvládol prejsť všetkými úlohami z adventnej cesty, si skvelý! Teš sa z Ježiškovho príchodu a maj krásne a požehnané Vianoce! ☺

Rubriku pre deti pripravila
Romana Hofmanová

Na okraj...

... s Vladimírom Záborským, synom akademického maliara Ladislava Záborského

Vladimír Záborský, syn práve pred rokom zosnulého akademického maliara Ladislava Záborského a manžel političky Anny Záborskej, svoje predstavy realizoval najmä v architektúre, hoci v živote vystriedal viacero povolání. Každé z nich sa týkalo práce pre ľudí a s ľuďmi.

Zmyslom jeho života je hneď po Bohu rodina (dve dcéry a šesť vnúčat), ktorej venuje svoju lásku, sily a čas. Podelil sa s nami o niekoľko pokladov zo života rodiny Záborských.

1

Koncom roka sa zvykneme obzrieť, aký bol, čo priniesol alebo vzal. Vladimír, aký bol rok 2017 v rodine Záborských?

V období rokov 1979 až 1983 nám náš Pán doprial zažiť milosť chváliť Ho za každých okolností. Bolo to vďaka tomu, že sme za Stredozemným morom „vpadli“ do Charizmatickej obnovy v Duchu Svätom. Po návrate sme zvykli hovoriť, že ak keby sme odtiaľ prišli „s holým zadkom“ tak to, čo sme dostali, sa nedá vyjadriť ľudskými slovami.

A sprevádza nás to stále. Aj v tomto končiacom sa roku. Má to základ v listoch svätého Pavla: „*Ustavične sa radujte v Pánovi! Opakujem: Radujte sa! Vaša miernosť nech je známa všetkým ľuďom. Pán je blízko. O nič nebudíte ustarostení. Ale vo všetkom modlitbou, prosbou a so vzdávaním vďaka prednášajte svoje žiadosti Bohu. A Boží pokoj, ktorý prevyšuje každú chápanosť, uchráni vaše srdcia a vaše mysle v Kristovi Ježišovi.*“ (Flp 4,4-7) a „*Ustavične sa radujte! Bez prestania sa modlite, pri všetkom vzdávajte vďaka, lebo to je Božia vôľa v Kristovi Ježišovi pre vás!*“ (1 Sol 5, 16-18).

Čiže rok bol napriek všetkému radostný, plný chvál a vzdávania vďaka za Božie požehnanie.

2

Uplynie rok, čo nie je tu medzi nami váš otec Ladislav Záborský (* 22. 1. 1921 - † 31. 12. 2016). Pri pohľade na jeho obrazy sa mi stáva, že vtiahnu do modlitby a nedá sa tomu ubrániť. Menia človeka. Zažívali ste s otcom spoločné modlitby a napríklad aj jeho zmeny?

Modlitba s rodičmi, najmä večerná, nás sprevádzala celé detstvo. Keď bol náš taťo v base (31.12.1953 - Advent 1957), tak nám, deťom, v jednom z listov, ktoré mu povolili napísať, poslal „básničku“ - modlitbu:

*„My nie sme siroty,
Ty sa o nás staráš.
Čo nám je potrebné,
všetko nám dávaš.
Takouto cestickou
ide sa do neba,
vezmi nás za rúčku,
prosíme Teba.“*

A túto modlitbu vedia už aj jeho pravnúčatá.

Počas posledných dvoch mesiacov jeho života som bol dvakrát z Bruselu v Martine a potom v rámci Vianoc niekoľkokrát. Niekedy sme mu čítali z jeho obľúbených náboženských kníh, inokedy nám hovoril on, ako a za čo sa modlí. Spolu so sestrou Maruškou sme sa pri ňom modlili ruženec a Korunku Božieho Milosrdenstva.

V jeden neskorý večer som mal s ním zážitok, na ktorý tak skoro nezabudnem. Pri nočnej lampe zvykol čítať knižku „Dôverne s Bohom“. Keď mu vypadla z rúk, potichu som sa ho spýtal:

„Tati, môžem zhasnúť?“

Otvoril oči a odpovedal otázkou: „Veríš v Boha?“

„Tati, verím!“

„Keď veríš, tak môžeš zhasnúť.“

3

Obrazy vášho otca dávajú najavo, kde hľadal svetlo svojho života. Každý človek ho hľadá, aby dokázal kráčať tu na zemi a bezpečne viesť aj svojich blízkych. Kde vidíte svetlo vy? Čo by ste čitateľom Bartolomeja popriali do roku 2018?

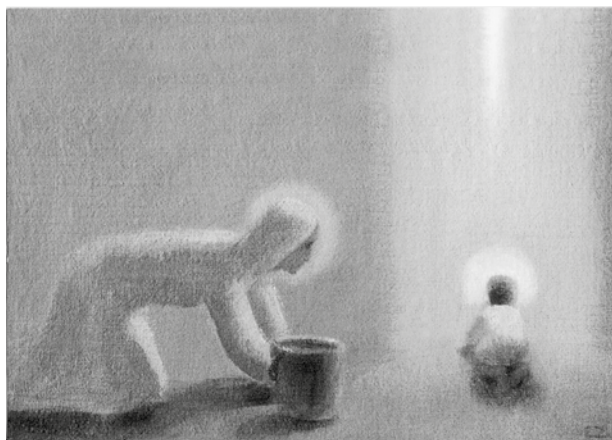
Moja manželka Anna a ja sme v biblickom zmysle dvaja v jednom tele. Pre nás to nie je teda svetlo na konci tunela. Je to Božie Svetlo, v ktorom niet nijakej tmy. A týmto Otcovým svetlom sú naplnené obrazy nášho otca. To je to, čo sa dotýka duší ľudí, ktorí sa na tieto obrazy dívajú.

Čitateľom Bartolomeja do roku 2018 prajeme, aby v ich srdciach vládol Kristov pokoj a aby boli vd'ační za všetko, čo prežívajú. A všetko, čokoľvek hovoria a konajú, nech robia tak, aby to bolo im a tým okolo nich na spásu a na radosť, svetu na osoh a Bohu na slávu.

Ďakujem za rozhovor!
Mária Melicherčíková

L. Záborský: Pastieri sa klaňajú Ježiškovi

L. Záborský: Panna Mária a Ježiško

Skutočná radosť môže meniť spoločnosť

Podľa slovníkov je radosť duševný stav, ktorý je reakciou na niečo príjemné. Nemusi pritom vždy ísť o niečo vonkajšie. Radosť môžu vyvolať aj príjemné spomienky, prípadne aj vlastné bláznivé nápady. Veľmi často sa spája s pocitom šťastia a je obvyklým prejavom optimistu. Podľa Svätého písma majú byť kresťania nositeľmi radosti, a teda nielen žiť v stave radosti, ale byť aj jej sprostredkovateľmi pre druhých.

Podľa Písma radosť ľudí vyplýva predovšetkým z dvoch zdrojov: prvým je očakávanie Ježiša Krista (jeho narodenia a nadchádzajúceho druhého príchodu), druhým je láska k stvorenstvu a v spoločenstve ľudí, avšak taktiež spojená s vierou a nasledovaním Krista.

Podľa Evanjelia sám Ježiš prežíval množstvo citov - súcitiť, hnev, lásku, rozhorčenie, radosť, smútok, prekvapenie, úžas a mnohé ďalšie, ktoré nám ukazujú, čo znamená byť človekom stvoreným na Boží obraz. Aj city patria do obrazu Boha, ktorý sa však nimi nenecháva nezriadené unášať, ale majú v ňom svoj poriadok.

Keďže city ležia v základoch nášho správania oveľa častejšie ako rozumové rozhodnutia, nasledovanie Krista aj v oblasti prežívania citov nám ukazuje cestu k plnšiemu uskutočňovaniu našej ľudskosti.

Spoločenské city

Do početnej množiny rozmanitých citov patria aj spoločenské city (sentimenty), ktorých charakteristickou črtou je podľa Ch. H. Cooleyho (Spoločenská organizácia, 1909) to, že sa v procese výchovy vymanili z inštinktivného štádia a stali sa typicky ľudskými, čiže zahŕňajú predstavivosť a jestvujú vďaka zúčastnenému kontaktu medzi ľuďmi (napr. láska je sentiment, žiadostivosť nie; zatrpknutosť a hnev sú, ale zúrivosť nie).

Spoločenské city, podobne ako každé spoločenské správanie, majú svoje kultúrne formy, ktoré sa medzi skupinami líšia a podliehajú historickému vývoju. Prejavovanie citov je v spoločnostiach tiež v rôznej miere formalizované (usmernené pravidlami), a to podľa povahy a významu

danej spoločenskej situácie: city sú súčasťou bontónu, etických kódexov, ochrany práv ľudí a zvierat, skupinových sviatkov - od štátnych až po rodinné (či dokonca párové), atď. Sú prítomné vo všetkých medziľudských vzťahoch, ktoré formujú a cez ne stvárnajú dejiny celých skupín - od splodenia života a tým aj reprodukcie skupín až po revolúcie a vojny.

Radosť v moderných premenách citov

Radosť rozhodne patrí aj medzi spoločenské city. Radosť môžeme spôsobiť, pokažiť, niečo môžeme robiť niekomu pre radosť, alebo sa dočkáme radosti z niekoho/niečoho. Na rôzne spôsoby ju môžeme spoločne prežívať (napr. ako Židia po prechode cez Červené more alebo ako fanúšikovia po víťazstve „ich“ družstva v majstrovskej súťaži). Mnohé spoločenské udalosti opisujeme ako radostné, iné ako „čierne obdobia“ dejín. Oboje sa s vážnosťou uchováva v spoločnej pamäti, aby umožnili aj ďalším generáciám rozlišovať a napredovať ku „šťastiu“.

So zmenami moderných spoločností súvisia aj premeny spoločenských citov, ktoré sú úzko prepojené so spoločenským poznaním a stavom spoločenských vzťahov. Prežívanie radosti navodzuje v prvom rade to, čo sa považuje za dobré, správne, príjemné. Hodnotenie spoločenských situácií sa dnes orientuje predovšetkým na **hodnotu človeka - jednotlivca ako abstraktného ideálu**. Na nej stavia okrem iného *humanitarizmus* (označovaný za všeobecný protest: proti podriaďovaniu jednotlivca Bohu alebo skupinám, do ktorých patrí, a okrem iného podporuje presah osobných a intímnych citov z malých skupín do širšieho

spoločenského priestoru; radosť premieňa na spolucítenie s tým, kto sa raduje, bez vzťahovania sa na Boha či konkrétne vzťahy s inými ľuďmi) alebo *presvedčenie o etickej rovnosti všetkých* (ktoré odmieta uznať prirodzené nerovnosti alebo dary milosti, a hodnotu prisudzuje len výdobytkom vlastnej práce bez pátrania po tom, čo je dobré a čo zlé; radosť si tu zaslúži pokrok ako taký, bez ohľadu na jeho morálnu hodnotu). Hlavným obsahom šťastia a radosti sa stáva **osobný rozvoj jednotlivca**, pričom stagnácia alebo obdobia spoločenského neúspechu sú vnímané ako smutné a nenapĺňajúce. Max Scheler, ktorý výstižne opísal tieto morálne zmeny v diele *Resentiment a morálka* už v roku 1912 vysvetľoval, že na rozdiel od ideálu askézy, ktorým bolo dosiahnuť maximálnu príjemnosť pomocou čo najmenšieho počtu príjemných vecí (s čím súviselo posilnenie schopnosti prežívať radosť), ideál modernej morálky je opačný: minimum príjemnosti pomocou maximálneho počtu príjemných a užitočných vecí. „Veľmi veselé veci sledované veľmi smutnými ľuďmi, ktorí netušia, čo si s nimi počať - to je ‚zmysel‘ našej zábavnej ‚kultúry‘ vo veľkých mestách.“ Proti samotnej podstate spoločenského citu pôsobí **osobný výber jednotlivca** ako výlučný rozhodca o tom, čo je žiadúce

a hodné radosti vtedy, keď je orientovaný proti druhým ľuďom a spoločnosti (zväčša sebecky). Toto jeho pôsobenie dnes ide ruka v ruku s **nárastom plurality** (rôznorodosti) spoločností, ktorá kladie väčšie nároky na vzájomné zosúladenie cítenia. Dôsledkom je potom **nárast odlišností**, nesúladu a konfliktov v spoločenských citoch, a hlavne ich **subjektivizácia**, čiže obmedzenie zdroja citov a hodnôt len na kvalitu vlastného prežívania (dobré a príjemné je to, po čom túžim a naopak, a to bez možnosti kritiky zo strany iných ľudí a náboženských ohľadov).

Pod vplyvom moderných zmien sa hlavné zdroje radosti presúvajú čoraz viac k zážitkovému životnému štýlu, konzumu a vedomému uprednostňovaniu telesného potešenia. Paradoxne sú tieto moderné túžby často dôvodom pre smútok: keď sú pre niektorých nedosiahnuteľné, keď spôsobujú zdravotné a vzťahové problémy, keď radosť trvá len počas chvíľkového zážitku a vzápätí treba hľadať novú, keď v masovom prežívaní človek nenachádza porozumenie. Takéto prejavy nespokojnosti zároveň vytvárajú podmienky na spoločenské prehodnocovanie zdrojov radosti.

Mária Suríková

Foto: Silvia Kobelová

Čas

6. 11. 2017

Tak už ste si zvykli? Myslím na zimný čas. Niektorí hovoria, že im to trvá celý týždeň. Ale dnes je už ďalší, takže už je asi všetko v poriadku.

Ako malý som nechápal, prečo sa ten posun hodín deje v noci a dokonca v presne označenom čase. Ved' otec aj tak posunul všetky hodiny už večer, aby sme sa ráno nepomýlili. Tento rok mi to však ukázal. Náš hodinár posunul hodiny na kostolnej veži dozadu už v sobotu na obed. V tom čase som bol na návšteve, kde som sa zdržal niekoľko hodín bez pozretia na hodinky. Návrat domov však bol príjemný, lebo, vidiac hodiny na veži, som si uvedomil, že všetko v pohode stíham. Keď som však prišiel do kancelárie vytlačiť nedeľné oznamy, ktoré ponúkame už v sobotu večer, zbadal som, že ľudia vychádzajú z kostola. Nestihol som, mal som hodinové meškanie.

Nie je dôležité len to, či niečo urobíme, ale aj či to urobíme v správnom čase. Pred príchodom umývačiek sa napríklad hovorievalo: „To, čo ide večer vechťikom, ráno nejde ani nechťikom.“ Ale platí to aj opačne. Ak cesto nenecháme dokysnúť, rúra to už neurobí a koláč nemá svoju výšku ani kypnosť. Sú však aj dôležitejšie veci, pri ktorých má čas nezastupiteľné miesto, ako zaplatenie splátky či návšteva lekára. Lebo niekedy je už neskoro.

Tak vám dnes prajem, aby ste nerozmýšľali o letnom či o zimnom, ale o správnom čase.

Vladimír Slovák **rtv:** Rádio Slovensko **rtv:** slovensko.rtv.slovensko.sk

Trinásteho

13. 11. 2017

Ako dobre, že je dnes pondelok! Lebo je trinásteho. Minulý mesiac toto číslo vyšlo na piatok. Bolo to hrozné, dokonca som počul, že v ten deň bude koniec sveta. Nebol. Môj kamarát však letel do Londýna za dcérou, lebo kvôli malému záujmu boli lacné letenky.

Pre mňa je číslo trinásť príjemné. Poviem si totiž: „Trináť, Pán Boh pri nás!“ A dnes dúfam, že pri nás, teda pri mne, bude celý týždeň. Môže však byť aj pri vás. Samozrejme, nezávisí to od dátumu, ale od osobného postoja.

Keď som ešte študoval, profesor Šoka nám ponúkol túto modlitbu: „Bože, predchádzaj naše konanie svojim vnuknutím a sprevádzaj ho svojou pomocou, aby sme všetky podujatia s tebou začínali a s tvojou pomocou i dokončili.“

Šoka bol totiž filozof a vedel, že úspech diela, ktoré konáme, ovplyvňuje už myšlienka, s ktorou do toho ideme; následne spôsob konania, miera profesionality, vytrvalosti... A na záver prijatie a užitočnosť pre tých, ktorým je adresované. Ak je to všetko v poriadku, dielo je úspešné, ak je niečo mimo, nastáva problém, neúspech.

Začíname deň i pracovný týždeň. Kiežby bol požehnaný a úspešný. Ved' je trinásteho.

Demokracia

20. 11. 2017

Teraz neviem, či je to dobré, ten trojdňový víkend. Či ste viac oddýchnutí, či odvyknutí od práce. Tak či onak, prvý z troch voľných dní bol jeden z piatich slovenských štátnych sviatkov ako Deň boja za slobodu a demokraciu.

Na jednej strane som rád, že tento deň je štátnym sviatkom. Jeho ovocím je aj to, že sa vám môžem takto prihovoriť. Na druhej strane s tým nesúhlasím. Zaradenie tohto dňa medzi tie, ktoré pripomínajú uskutočnené a skončené udalosti, mi totiž vadí.

Nie že by som sa na Slovensku necítil byť slobodným. Ale s tou demokraciou sa mi to voľajako nezdá. Démos kratiá - vláda ľudu - totiž nie je len o slobodných voľbách, možnosti združovania či o voľnosti zhromažďovania a vyjadrovania. Podľa mňa je o zodpovednosti, ktorú ľud, teda my všetci, každý jeden, prijme na seba. O zodpovednosti za krajinu, za región, mesto či obec. Za pracovný tím i rodinu. A k tej máme veľmi ďaleko.

K zodpovednosti nielen môcť, ale chcieť zaujať stanovisko a vyjadriť sa. Bojovať za spravodlivosť a spoločné dobro. Zapojiť sa do vecí, ktoré menia túto krajinu. Nebáť sa vyjadriť svoj názor, aj keď vedenie či väčšina zmýšľa inak. Nemlčať a nesediť pri peci, vlastne pri televízore či iných médiách, ktoré ma manipulujú.

Len neviem, či na to vôbec máme chuť a či nám nestačí o jeden deň pracovného voľna viac.

Zamyslenie na dnešný deň **rtv:** vysiela každý pondelok 5:20 hod.

Rýchlosť tepla

27. 11. 2017

Neviem presne, aká je momentálne teplota u vás, ale u mňa bola minulý týždeň 14 stupňov. Presne toľko ukazoval teplomer na chalupe, keď som tam prišiel.

Samozrejme, hneď som rozkúril. V kuchyni do sporáka, ktorý je napojený na nádrž s teplou úžitkovou vodou a v izbe do krbovej pece. Kúpil som ju pred dvomi rokmi a páči sa mi na nej najmä externý prívod vzduchu. Po šiestich hodinách prikkladania bolo v izbe príjemných 20. V kuchyni 17.

„Je to ako s ľuďmi,“ pomyslel som si. „Aj tí sú rozdielni, srdce každého z nás sa zohrieva inak.“ Je to najmä vďaka našej povahe, ale niekedy i vonkajším okolnostiam. Ochladnutie vzťahov je totiž vec, ktorá sa stáva bežne. Nie je to nič príjemné a väčšinou to chceme napraviť, dostať vzťah do normálnej teploty. U niekoho to ide rýchlo, stačí povedať „prepáč“ alebo „mrzí ma to, nehnevaj sa“. Inému to trvá dlhšie. Niektorí potrebujú viac povedať, iní viac počuť a niektorí jednoducho potrebujú čas.

Je dobré, ak túto rýchlosť tepla v srdci našich blízkych poznáme. Aby sme neboli znovu a znovu nepríjemne prekvapení či sklamaní. Aby sme nechali správny priestor na oteplenie a potom si ho užili. Poznanie a rešpektovanie rýchlosti ohrievania srdca je totiž pre život oveľa dôležitejšie ako vedomosti o zohrievaní priestoru.

Kalazanský jubilejný rok

Hoci sa 25. novembra 2017 Kalazanský jubilejný rok skončil, prinášame vám ešte posledné svedectvo týkajúce sa pôsobenia piaristov v našom meste. Vyrozpráva vám ho Eva Cagánová, dobrovoľníčka Dobrej noviny. Veríme, že sa vám náš seriál páčil a povzbudil i pátrov piaristov v ich duchovnej i pedagogickej službe. Naše mesto im totiž vďačí za veľa.

Páter Janko nám nápad odsúhlasil - a šli sme do toho

Bola som asi tretiačka a základnej škole, keď ku nám domov po prvýkrát zavítali koledníci. Nasledujúcich niekoľko rokov koledovanie pre mňa neznamenal veľa, pretože som sa s ním až tak často nestretávala.

Keď som mala 14 rokov, oslovila ma Monika Ivanišová (teraz už Gregorová) s ponukou rozbehnúť koledovanie u piaristov (vo farskom kostole už pod vedením Alojza Vlčku v tom čase fungovalo). A tak sme šli za pátrom Jankom Hríbom, ktorý nám tento nápad odsúhlasil - a šli sme do toho. Spomínam si, ako sme pripravovali prvý program a následne premýšľali, ako ho v piaristickom kostole predstaviť farníkom. Dospeli sme k záveru, že najlepšie bude po každej večernej svätej omši počas adventu stáť pred kostolom a oslovovať ľudí. Vtedy, pri pozývaní ľudí, som si začala uvedomovať, čo vlastne robíme a o čom to naše koledovanie vlastne je - že to nie je len spríjemnenie vianočných sviatkov, ale hlavne pomoc deťom v chudobných krajinách.

Radosť i dožitie

V prvý rok koledovania sme mali nahlásených viac ako 80 rodín (a k tomu ešte i všetky rodiny koledníkov). Pamätám si, ako sme sa po meste presúvali „Barbor-

kou“ - autičkom pátra Janka. Začínali sme koledovať okolo 13:00 hod. a končili sme po 21:00 hod. Tešili sme sa z radosti ľudí, hlavne tých starších, ktorí mali často v očiach slzy, a zažili sme i množstvo veselých príhod.

Stalo sa nám napríklad, že u jednej panej sme museli svoj program odkoľdovať ešte raz do telefónu pre jej kamarátku, taká bola z neho nadšená. Nezriedka nás svojim mňaukaním a zavýjaním počas vystúpenia sprevádzali i domáci miláčikovia rodín, ktoré sme navštívili.

A keďže s nami chodia koledovať aj pátri, množstvo veselých príhod sa spája práve s nimi. Nikdy nezabudnem na to, ako sme sa spolu s pátrom Jankom a deťmi vybrali na druhú stranu cez zamrznutú Handlovku. Všetci sme už boli bezpečne na brehu, len on zaostal. A keď sme sa mu vrátili pomôcť, všetkých nás postáhoval dolu.

Nie je to len tak

Prvých päť rokov bolo mojou úlohou vytvoriť spolu s Monikou program pre deti,

podeliť rodiny medzi koledujúce skupiny a dohliadať na priebeh koledovania. Po príchode na vysokú školu som si urobila kurz pre zodpovedné osoby (osoby zodpovedné za koledovanie v jednotlivých farnostiach) a začali sme spolu s deťmi chodiť na vysielacie sväté omše s otcom biskupom.

V podstate sa moja úloha teraz až tak veľmi nezmenila, hoci mi pribudlo viac povinností. Koledovanie sa pre mňa začína už začiatkom novembra, keď sa všetky zodpovedné osoby stretneme vo Zvolene, kde nám je predstavená téma daného ročníka. Naplánujeme vysielaciu svätú omšu, rozdelíme si úlohy a materiály a vydáme sa na cestu späť do svojich farností. Potom máme asi dva týždne čas na vytvorenie programu - mne s tým už väčšinou pomáhajú i staršie koledníčky.

Koncom novembra sa po prvýkrát stretáme s deťmi, ktoré chcú ísť koledovať. Rozdelíme ich do skupiniek a s pomocou animátorov začneme nacvičovať program. Do Bratislavy musíme zaslať počty skupín a oficiálne zahľásiť koledovanie, aby nám mohli vystaviť povolenie. Naším rekordom bolo obdobie, kedy chodilo koledovať 5 skupiniek a každá mala 9 detí a 2 animátorov. V súčasnosti chodia zvyčajne 3 skupinky s podobným počtom detí a animátorov.

Priebeh koledovania

Už začiatkom adventu sa nám začínajú prihlasovať prvé rodiny. V poslednú nedeľu pred Vianocami mávame reklamu v kostole, po ktorej pripravíme viac-menej definitívny zoznam rodín. Mojou úlohou je rozdeliť rodiny medzi skupinky tak, aby ich koledníci priestorovo i časovo stihali obísť. S tým časom sa to ale nie vždy podarí naplánuvať presne, najmä keď sa nám rodiny často nahlasujú ešte i priamo počas koledovania. Potom dozerám na priebeh koledovania, kontrolujem skupinky, či stihajú, či deti nie sú veľmi unavené, prípadne prevážam skupinky z jedného sídliska na druhé. Často mi pri tom pomáhajú i ochotní rodičia z piaristickej školy - spomeniem napríklad manželov Mon-

dočkovcov, ktorí nám pomáhajú nielen s rozvozom, ale i s prípravou kostýmov.

Po skončení koledovania musíme spočítať peniaze, ktoré sme vykoledovali a poslať ich do Bratislavy. Deti dostanú ako odmenu nejaké darčeky a potom sa ešte v máji môžu zúčastniť Púte detí v Rajeckej Lesnej, ktorá je poďakovaním koledníkom za ich ochotu.

Teší ma, že sa stále objavujú nové a nové deti, ktoré neváhajú obetovať rozprávky, mobily a počítače a ísť ohlasovať Dobrú novinu o narodení nášho Pána do rodín. Som však smutná z toho, že napriek tomu, že nacvičovaniu programu venujeme niekoľko sobôt, učíme sa piesne, verše a vinše, do rodín si nás volá stále menej ľudí. Je mi to ľúto najmä kvôli koledníkom, ktorí sa tešia a chystajú taký dlhý čas a nakoniec si ich k sebe pozve len pár rodín.

Ochotná pomoc

U piaristov sme sa my, koledníci, stretávali vždy s nesmiernou ochotou. Páter Janko je s nami od úplných začiatkov a vždy nás vie podporiť a podržať, najmä v tých ťažkých chvíľach. V ostatných rokoch sa k nám pridali aj pátri Marek Kotras a Michal Paluch. Všetci traja sú darom nielen pre naše skupinky, ale aj pre rodiny, ktoré navštevujeme. Vďaka nim majú ľudia každý rok novo požehnané svoje príbytky, čo napríklad vôbec nie je samozrejmosťou v Žiline, kde momentálne pracujem - tam nie je zvykom, že by koledníci mali so sebou kňaza. Pátri sa i tento rok ochotne zhostili mojej niekdajšej úlohy - chodili po triedach, pozývali deti na prvé stretko... Pridali sa k nám nové deti z prvého i druhého stupňa, ktoré sme medzi nami radi uvítali. Našími koledníkmi či animátormi sa však môžu stať i deti mimo piaristickej školy - stačí sa prihlásiť v sakristii piaristického kostola.

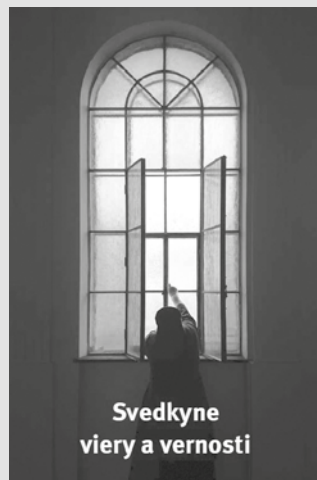
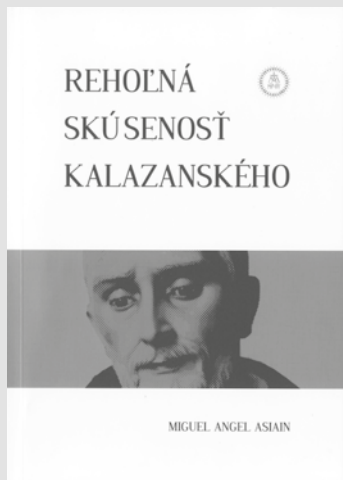
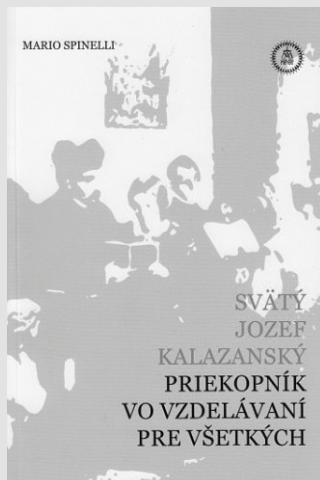
Chcela by som sa na tomto mieste poďakovať nielen našim koledníkom a pozývajúcim rodinám, ale i pátrom piaristom, ktorí nám službu ohlasovania Dobrej noviny umožňujú vykonávať a aj nás v nej všemožne podporujú.

Eva Cagánová

Naši rehoľníci vydali tento rok tri knihy

Rok 2017 bol na vydávanie kníh v reholiach, ktoré pôsobia i v našom meste, bohatý. Piaristi pri príležitosti 400. výročia založenia rehole a 250. výročia svätorečenia svojho zakladateľa Jozefa Kalazanského vydali jeho životopis i prierez najdôležitejšími myšlienkami. Mariánky zas zverejnili spomienky svojich sestier na 50-te roky minulého storočia i celé obdobie komunizmu, a to tiež pri dvoch vzácných príležitostiach - pri príležitosti 90. výročia vzniku Slovenskej provincie a 125. výročia založenia ich prvého kláštora na Slovensku, konkrétne vo Veľkých Levároch.

Mario Spinelli: *Svätý Jozef Kalazanský - Priekopník vo vzdelávaní všetkých*

Širokej verejnosti dostupný životopis zakladateľa rehole piaristov, sv. Jozefa Kalazanského, u nás chýbal. Preto sa piaristi rozhodli pripraviť preklad životopisnej knihy talianskeho spisovateľa, novinára a profesora Maria Spinelliho.

Jeho publikácia čitateľa živo sprevádza všetkými významnými okamihmi svätcovho života. V časti *Reformátor* prechádza od detstva až po odchod do Ríma; v časti *Učiteľ* šťastným obdobím vzrastania Zbožných škôl. V záverečnej časti *Obet'* predstavuje poslednú, temnú a bolestnú etapu svätcovho života, v ktorej podobne ako Jób prichádza postupne o všetko, čo s Božou pomocou vytvoril. Umiera vo vedomí toho, že Zbožné školy sú zničené. Napriek tomu sa však modlí, verí a dúfa. A budúcnosť mu dáva za pravdu.

Kniha sa okrem života svätca snaží verne vykresliť aj historické okolnosti a pomery doby, v ktorej žil svätý Jozef Kalazanský. Zaujme každého, kto túži viac spoznať života tohto výnimočného svätca, ktorý bol v roku 1948 pápežom Píom XII. vyhlásený za patróna všetkých kresťanských základných škôl.

Miguel Angel Asiain: *Rehoľná skúsenosť Kalazanského*

Viac do spôsobu myslenia života Kalazanského umožňuje čitateľom nazrieť publikácia *Rehoľná skúsenosť Kalazanského*. Jej autor, španielsky piarista Miguel Angel Asiain, si dobre uvedomuje, že doba sa zmenila a niektoré myšlienky Kalazanského už v dnešných časoch stratili svoju aktuálnosť. Starostlivo však vyhľadáva tie, ktoré môžu ešte stále oslovovať.

V jednotlivých kapitolách knihy sa venuje

témam ako chudoba, poslušnosť, čistota, život v spoločenstve, modlitba či práca pre Božie kráľovstvo. Vďaka pútavému a zrozumiteľnému spracovaniu môžu tieto myšlienky osloviť nielen rehoľníkov, ale pomôcť i tým, ktorí sa snažia piaristickú charizmu žiť vo svojom laickom živote, prípadne s ňou „iba“ sympatizujú.

Svedkyne viery a vernosti

V čase, keď sestra Daniela Bezdedová FDC pracovala na svojej diplomovej práci, spísalo jej príbeh svojho života v období komunizmu viacero spolusestier. Mariánky hneď rozpoznali, že ide o veľký poklad, ktorý by bola škoda nechať len tak. Svojho vydania sa však svedectvá (v mnohých prípadoch už zosnulých) sestier dočkali až tento rok.

Kniha *Svedkyne viery a vernosti* je bohatá nielen na slovo, ale i na fotografický materiál. Cenné zábery zo života sestier z minulého storočia dokumentujú každodenný život sestier v období, kedy ešte mohli slobodne pôsobiť, ale i potom, keď už do organizácie ich rehoľného spoločenstva kruto zasiahol komunistický režim. Sestry zaznamenávajú udalosti každá zo

svojho pohľadu. Je priam neuveriteľné, že tieto bezbranné ženy prišli z kláštorov brat' často veľké skupiny mužov so samopalmi, že museli pracovať na poliach s väzňami a že systém využíval všetky možné spôsoby, ktorými sa ich pokúšal zlomiť. Ešte neuveriteľnejšie je, že sestry na dané roky nespomínajú s nenávisťou v srdci. Dokázali svoje utrpenie pretaviť a priniesť obeť svojho života pred Božiu tvár, aby zachránili iných.

Publikácia *Svedkyne viery a vernosti* je cenná pre každého, komu nie je ľahostajná minulosť a história a uvedomuje si, že dôležité je na ňu nezabudnúť. Zároveň pomôže i ľuďom, ktorí prežívajú veľké utrpenie a potrebujú sa s ním vyrovnáť. Úprimné slová sestier poskytujú v tomto všetkom obdivuhodný, nasledovaniachodný príklad.

-ph-

(V prípade záujmu o dané publikácie sa môžete obrátiť na mariánky či piaristov pôsobiacich v našej farnosti.)

Obrázky: zachej.sk, piaristi.sk, marianky.sk

Požehnané prežitie Vianoc a veľa Božích milostí do nového roku 2018 Vám želá redakcia časopisu Bartolomej.

Bol človekom mlčania

Blahoslavený Mikuláš z Gesturi

Počas Vianoc sa nám viac ako inokedy dostávajú do uší slová o tom, ako Mária zachovávala všetky udalosti tých dní vo svojom srdci. To, čo sa dialo, nachádzalo odraz v jej myšlienkach a tichu, ktoré ich sprevádzalo. A práve bohatstvo ticha veľmi intenzívne vnímal vo svojom živote aj blahoslavený kapucín Mikuláš z Gesturi, často nazývaný aj „brat mlčania“ či „brat Ticho“.

Bl. Mikuláš (vlastným menom Ján Medda) sa narodil 4. augusta 1882 v talianskej dedinke Gesturi. Bol šiestym dieťaťom v chudobnej, no zároveň veľmi zbožnej rodine. Ako päťročný stratil otca a v trinástich rokoch úplne osirel. Žil u svojho švagra a pracoval ako sluha na jeho hospodárstve. Rád chodil do kostola, vyhýbal sa hrám s rovesníkmi i povrchným zábavám. A tak keď sa kvôli finančným dôvodom jeho túžba stať sa kňazom nemohla naplniť, rozhodol sa vstúpiť ku kapucínom ako rehoľný brat.

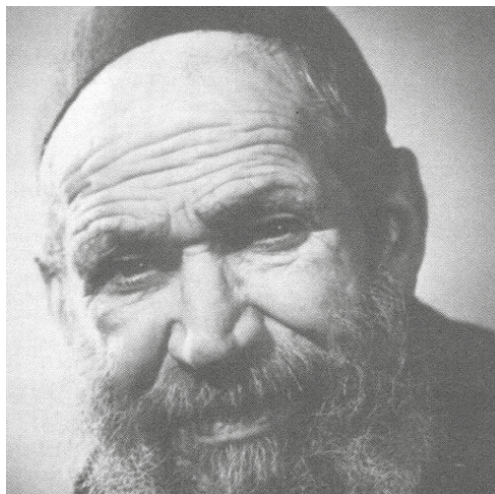
Zbieranie almužny

Rehoľný habit a meno Mikuláš prijal Ján v roku 1913 v Cagliari. Pôsobil v rôznych kláštoroch, kde sa venoval najmä práci v kuchyni. Tá mu však i napriek snahe veľmi nešla. Predstavení sa teda rozhodli poslať ho späť do Cagliari, aby mohol začať plniť funkciu kveštára, žobravého mnícha, ktorý zbiera almužnu pre kláštor.

Brat Mikuláš nasledujúcich 34 rokov každý deň skoro ráno vyrazil do ulíc Cagliari a zbieral pre kapucínov almužny. Chodil pomaly, so sklopenými očami a s ružencom v ruke. Do domov nevstupoval a nič nehovoril. Jeho mlčanie však nebolo bezpredmetné. Umožňovalo mu neustále kontemplovať prítomnosť Boha, počúvať seba i druhých. Chodiac po meste, bez prestania sa modlil. Za dobré veci d'akoval mlčanlivým pohľadom spojeným s úsmevom, zlé veci odpúšťal takisto mlčky. Keď ho v roku 1948 ako „propagandistického klerikálneho agitátora“ zbili palicami prívrženci komunistov, neprezradil ani ich mená.

Hovorili zaňho činy

Mikuláš považoval za dôležitejšie dobré veci

konat', ako o nich hovoriť. To sa prejavilo najmä počas druhej svetovej vojny, kedy bol vždy medzi prvými, ktorí sa ponáhľali ostatným pomáhať. Hoci jeho úlohou bolo hľadať ľudí ochotných dať kláštoru almužnu, čoskoro sa z neho skôr stal rehoľník, ktorého ľudia sami vyhľadávali. Prosili ho o modlitby a čerpali útechu z jeho stručných slov, ktorými sa ich snažil nasmerovať k Bohu.

Jeho mlčanie nebolo náladové. Bolo výsledkom intenzívnej práce na sebe - Mikuláš totiž považoval za obzvlášť účinný nástroj evanjelia. I jeho písomný prejav bol veľmi stručný. Svoje odkazy písal v duchu chudoby iba na malé kusy papiera, ktoré už iní vyhodili, a často obsahovali iba pár viet.

Keď brat Mikuláš 6. júna 1958 zomrel, na jeho pohreb prišlo okolo 60 000 ľudí. Chudobný mních, ktorý okolo seba šíril atmosféru lásky, prijatia a zázraku, pritahoval ľudí i po svojej smrti. Denno-denné putovanie zástupov na cintorín ukončilo až prevezenie pozostatkov brata Mikuláša do Kostola sv. Antona v roku 1980.

Mikuláš z Gesturi bol blahorečený v roku 1999 pápežom Jánom Pavlom II., ktorý sa o ňom vyjadril ako o človeku prihovárajúcom sa druhým skôr svojím štýlom života ako slovom. „Slobodný od všetkého, čo je zbytočné, nestrácal čas neužitočnými a škodlivými záležitosťami, lebo túžil byť svedectvom prítomnosti vteleného Slova po boku každého človeka,“ povedal. „V našom svete, príliš presýtenom slovami, ale chu-

dobnom na hodnoty, sú potrební ľudia, ktorí, ako blahoslavený Mikuláš z Gesturi, budú pripomínať, že si musíme osvojiť umenie mlčať a počúvať, aby sa celý náš život mohol stať hymnom velebenia Boha a služby bratom.“

Pripravila: Petra Humajová

Životopisné údaje: Ž. Podlejski: Sol' zeme a svetlo sveta 5; foto: www.kapucini.cz

Tohtoročná objednávka koledníkov

V prípade záujmu o koledníkov Dobrej noviny počas tohtoročných vianočných sviatkov môžete svoje meno, adresu a telefónne číslo zahľásiť v sakristii piaristického či farského kostola (tento rok budú chodiť iba skupinky od piaristov). Spolu s nimi navštívi vašu domácnosť i kňaz, ktorý vám príbytok požehná. Prihlásiť sa budete môcť i priamo u koledníkov v 3. adventnú nedeľu po svätých omšiach v piaristickom kostole, kde budú robiť na toto podujatie reklamu.

Spomienky

Dňa 13. decembra uplynú dva roky, čo si náš Pán povolal do svojej vlasti nášho milovaného **Ignáca Bomboša**. Kto ste ho poznali, venujte mu s nami tiché modlitby. S láskou spomína celá rodina.

Výročná svätá omša bude vo štvrtok 14.12.2017 o 16:30 vo farskom Kostole sv. Bartolomeja v Prievidzi.

Dňa 8. novembra uplynulo už 45 rokov, čo nás navždy opustil **Pavel Šimko**. 25. decembra si pripomenieme 30 rokov od smrti jeho manželky **Márie Šimkovej** a 15. januára 7 rokov od smrti ich dcéry **Márie Šimkovej**. Nech im Pán dá večnú spásu! Spomína rodina a známi.

Dňa 21. decembra uplynie rok, čo nás navždy opustil náš drahý **Rudolf Baniar** z Prievidze - Necpál. Za tichú spomienku s modlitbou ďakuje manželka s rodinou. Odpočinutie večné, daj mu, ó, Pane.

Farská kronika

od 26. októbra do 27. novembra 2017

Do farského spoločenstva sme sviatosťou krstu prijali:

Aneta Tóthová
Patrik Valko
Adam Čičmanec
Tomáš Čuga
Michaela Tomová
Nikola Grichová
Leila Karin Stručková
Dajana Matúšová
Isabella Anna Pavlendová
Amélia Rajčová
Patrik Krchňavý
Kristián Rafael
Michal Horňák
Izabela Uhlárová
Eliška Škandíková
Miriam Frnková
Petra Kobelová

Manželstvo uzavreli:

Tomáš Lahuha a Magdaléna Kyselícová

S kresťanskou nádejou na stretnutie vo večnosti sme sa rozlúčili so zosnulými:

Milan Ilečko, 67 r.
Jaroslava Šemrincová, 72 r.
Jozef Ferejčák, 67 r.
Magdaléna Michalovská, 92 r.
Margita Kotlárová, 79 r.
Štefan Modran, 74 r.
Milan Vojtišek, 84 r.
Alžbeta Závalcová, 57 r.
Marta Vojceková, 59 r.
Štefan Terdy, 73 r.

BARTOLOMEJ

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

Vychádza s cirkevným schválením BÚ
v B.B. č. 1127/98

Vydáva:

Rímskokatolícky farský úrad
v Prievidzi. Vychádza raz mesačne.

Zodpovedný redaktor: Alojz Vlčko

tel.: 0902 202 898

e-mail: alojz.vlcko@gmail.com

Vedúca vydania: Petra Humajová

Grafika: Beáta Voskárová

Redaktori: Vladimír Slovák, Marián
Husár, Ján Jáger, Elena Blašková,
Anna Gálová, Štefan Kollár, Mária
Melicherčíková, Mária Pytlová,
Mária Suríková

Kontakt:

tel.: 046/542 28 01

web: www.farapd.sk

e-mail: bartolomej@farapd.sk

adresa: Redakcia Bartolomej
Mariánska 4, 971 01 Prievidza

Foto:

str. 1 - Silvia Kobelová,
str. 2 - Alojz Vlčko, Martin Drozd,
Štefan Kollár, Vladimír Pavlíček
str. 3 - Pavel Melicherčík
str. 35 - Martina Humajová
str. 36 - L. Záborský - Boh v jasliach
(reprodukcie obrazov sú uverejnené
so súhlasom rodiny autora)

Tlač: PATRIA l., spol. s r. o.

Náklady na tlač:

cca. 0,40 €

Upozornenie:

Redakcia si vyhradzuje právo výberu
a úpravy príspevkov.
Rukopisy nevraciamy.

Skladané „žerbó“ rezy

Suroviny: 50 dkg hladkej múky, 35 dkg margarínu, 2 lyžice práškoveho cukru, štipka soli, 2 žĺtky, 2 dkg kvasníc, 1 dcl mlieka.
Plnka: ľubovoľný lekvár, 15 dkg mletých orechov, 15 dkg práškoveho cukru, mlieko.

Postup: Z mlieka a kvasníc si pripravíme kvások. Do múky postrúhame margarín, pridáme žĺtky, cukor, kvások, štipku soli a zamiesime cesto, rozdelíme na tri diely a postupne vyvalkáme. Prvý diel dáme na vymastený plech, potrieme lekvárom alebo džemom, posypeme polovicou orechov zmiešaných s preosiatym práškovým cukrom, pokvapkáme mliekom, prikryjeme druhým dielom, tiež potrieme lekvárom, posypeme zvyšnými orechmi s cukrom, pokvapkáme mliekom, prikryjeme tretím dielom a necháme jednu hodinu kysnúť, potom upečieme. Dobré vychladnutý múčnik polejeme čokoládovou polevou alebo len pocukríme.

Tajný punč

Suroviny: 8 vajec, 30 dkg kryštálového cukru, 30 dkg hladkej múky špeciál, 1 prášok do pečiva, asi 3/4 dcl vody.

Postup: Žĺtky šľaháme s 2/3 cukru a vodou, kým sa cukor nerozpustí, pridáme tuhý sneh ušľahaný z bielkov a zvyšného cukru, opatrne premiešame, pridáme preosiatu múku s práškom do pečiva, opäť premiešame, rozdelíme na 2 plechy, ktoré sme vyložili papierom a upečieme.

Sirup: 30 dkg práškoveho cukru, 4 PL kaka a rozmiešame, pridáme 2 dcl čaju, 2 dcl rumu a dobre do hladka vymiešame (nevaríme). Jeden plát upečeného cesta natrieme marhuľovým džemom, prikryjeme druhým plátom, ale obrátíme spodnou stranou nahor, aby do plátu lepšie vnikol sirup a polievame lyžicou, kým neminieme všetko sirup. Vrch hneď potrieme kakaovou plnkou, ktorú sme si vopred pripravili, a polejeme čokoládovou polevou.
Plnka: 25 dkg masla, 15 dkg preosiateho práškoveho cukru, 1 celé vajce, vymiešame do peny, podľa chuti pridáme kakao.

Orechovo-snehové tyčinky

Suroviny: 4 bielky, 30 dkg kryštálového cukru, 15 dkg orechov.

Postup: Z bielkov šľaháme sneh, postupne zašľaháme cukor, potom šľaháme nad parou asi 10 - 15 minút, odložíme, primiešame orechy a na plech vyložený papierom pomocou vrecúška vytlačíme tyčinky. Pečieme 15 minút na 125°C pri trošku otvorenej rúre, potom rúru zavrieme a pri tej istej teplote pečieme ešte 15 minút. Vychladnuté ľubovoľne upravíme (môžeme len popíkať čokoládou, alebo ozdobiť krémom a máčať do čokoládovej polevy). Namiesto orechov môžeme použiť kokosovú múčku.

Koláčiky nielen na Vianoce pre vás pripravila Filomena Petrášová

